



ЗІБРАЛА МАЙЖЕ 70 ТИС. ГРИВЕНЬ ДЛЯ ЗСУ

с.3



СЕРЕДА
26 жовтня 2022

№43 (1608)



ЧОМУ НЕМАЄ МРТ У «ПІРОГОВЦІ»?

с.10



10⁰⁰ грн
1 блок

Газета є членом Всесвітньої Газетної Асоціації

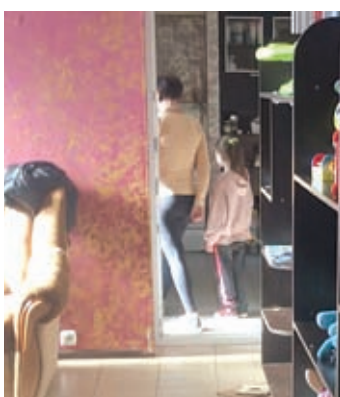
20MINUT.UA

СТРІЛЯЮ НЕ В ЛЮДИНУ, А В ЦІЛЬ ІНТЕРВ'Ю ЗІ СНАЙПЕРОМ

► Строчкову службу він проходив у морському спецназі. Коли демобілізувався, сказав: «В армію більше ні ногою». Але у 2014-му пішов на війну, рік служив у районі АТО

► У лютому нинішнього року разом із друзями добровольцем прийшов у свою частину. Служить снайпером. Воїн щиро відповів на всі питання нашого журналіста, крім одного

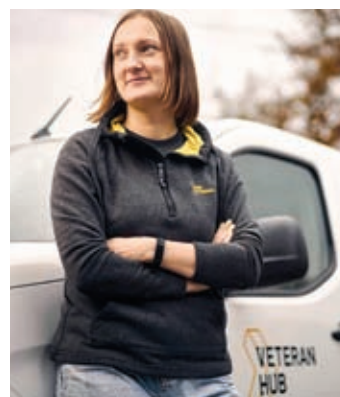
с.8



ПРО ДОЛІ ЖІНОК З КРИЗОВОГО ЦЕНТРУ

► На що сподіватись, йдучи на зустріч із жінками, які опинились у скруті? Очікуєш побачити «долину болю і печалі». Натомість, кризовий центр «Ми поруч» зустрічає домашнім затишком

с.15



«ІЗДИМО ДО СВОЇХ»

► Допомогу юриста, психолога та консультанта з пошуку роботи безоплатно надають спеціалісти організації Veteran Hub для ветеранів та їх сімей. Викликати фахівців можна навіть до себе додому. Розповідаємо, як це працює

с.7

РЕКЛАМА

Передплати газету RIA онлайн на сайті Укрпошти

- Швидко та без черг
- Сплачуй картою, за реквізитами або коштами «eПідтримка»*

€ Підтримка

* Потрібна допомога? Дзвоніть 093 006 2232, розкажемо як оплатити картою "Е-підтримка"

peredplata.ukrposhta.ua

УКРПОШТА

DOVROBUD
житловий комплекс

Квартири у Вінниці
від \$22 000
в розстрочку до 15 місяців

буль. СЕРГІЯ ЗУЛІНСЬКОГО, 39Б
073 051 07 07 | 098 051 07 07
WWW.DOVROBUD.NET

Дзвінки зі стаціонарних та мобільних телефонів здійснюються за рахунок коштів вашого оператора. Дозвіл ВН20210930527

ДУМКА

ВОЛОДИМИР ГЕВКО
 БЛОГЕР



Хотят лі рускіє вайни?

Зараз на росії ростуть різного штибу соціопитування, котрі практично усі засвідчують неухильний спад підтримки росіянами війни в Україні. Звісно, соціопитуванням в росії складно довіряти, але навіть за умов жорстокої цензури медіа і контрольованості, і шельмувань соціологією, цей факт важко приховати — рускі все менше підтримують війну путіна і своєї армії в Україні.

Але є одне але. Вони не підтримують не просто війну і напад на Україну, а саме таку війну, в якій вони програють. Для них це як розчарування у футбольній збірній, яка дує в другому таймі три нуль — всі розчаровано перемикають телевизор на інший канал.

Тому не варто обманюватись правдивою соціологією — варто правильно її інтерпретувати. Якби путінська армія мала більше успіхів — то і підтримка росіянами війни була б вищою. Доходить до смішного — саму війну вони вже не дуже підтримують, а от анексію територій — дуже навіть. Лакмусом у цій каші, котрою напхали голови росіян — є анексія Криму. Вона була прийнята і підтримана абсолютно і беззаперечно усіма.

Ми всі сто разів дорікали Заходу на слабку реакцію за анексію Криму, але реакція самих росіян на цю подію є найважливішою. Якби вони вже тоді справді вважали це неприйнятним і висловили це своїй владі — то цієї війни б не було. Рускі хочуть нашу землю, хочуть війну як явище і процес. Їм це подобається. Все інше — військові прорахунки, відбитість самого руского президента, пропаганда — воно вторинне. Пропаганда не тільки транслює те, що потрібно, а і те, що люди хочуть чути. Не варто обманюватись аргументами на кшталт «голови росіян задурив зомбоящик». О, ні, вони самі чекали випусків Скабєєвої і Соловйова наче нову серію улюбленого серіалу. Хотят лі рускіє вайни? Спрасіте в «кримської весни».

ПІДВАЛ НА ЯНГЕЛЯ ПЕРЕРОБИЛИ В УКРИТТЯ

У безпеці та в комфорті ■ Мешканці багатоповерхівки на Янгеля, 69 закінчили облаштування укриття у своєму будинку. Роботи виконали чимало: пофарбували стіни, вирівняли підлогу, поставили стільці та провели інтернет. А що цікаво, то на ремонт підвалу не витрачали гроші мешканців будинку. Де тоді брали кошти?



Олександр П'ятих каже, що вони надихнулися прикладом жителів на Стельмаха. Там мешканці зорганізувалися і самі зробили укриття



ВАЛЕРІЙ ЧУДНОВСЬКИЙ, RIA,
 (063)7758334

— Наш будинок був зданий в експлуатацію 40 років тому. Коли я став уповноваженим по будинку, то в підвалі жаби квакали. Шість років тому ми його капітально відремонтували: прибрали сміття, замінили гаряче і холодне водопостачання. Роботи по всьому будинку було виконано чимало, але цей підвал ніколи не планувався під укриття, — каже уповноважений по будинку Олександр П'ятих.

В кінці серпня ми розповідали про те, як мешканці почали робити укриття у цьому будинку. Нещодавно роботи завершили, подивилися на результат.

НАДИХНУВ ПРИКЛАД ІНШИХ ВІННИЧАН

Чому взялися за переобладнання підвалу під укриття? Поблизу їхнього будинку, в кроковій доступності, немає інших сховищ. Тож довелося шукати безпечне місце у власній багатоповерхівці.

— Люди в перший тиждень війни регулярно спускалися в підвал. Людей було багато, а місця мало. Зрозумів, що треба облаштувати це приміщення, щоб було всім комфортно. Зібрали ініціативних жителів й почали просто з прибирання, — каже Олександр.

На глобальні зміни, каже уповноважений по будинку, надихнув приклад мешканців багатоповерхівки на Стельмаха.

— Там люди зорганізувалися і переробили власний підвал під укриття. Навіть туалет зробили. Я подумав, а чого ми так само не можемо? От і зробили, — каже П'ятих.

Щоб збільшити корисну площу в підвалі, розвалили комори мешканців. Люди на це погодилися, бо власна безпека важливіша за сараї.

На ремонт витратили орієнтовно 25 тисяч гривень. Найдорожчим видом роботи виявилася бетонна стяжка підлоги

— Далі ми побілили та пофарбували стіни, зробили ще один вихід із підвалу. Він аварійний, якщо основний прохід завалиться. Більшість робіт виконували власними силами, гроші витрачали тільки на матеріали, — розказав уповноважений по будинку.

Що найцікавіше, то мешканці не платили за ремонт укриття. Вдалося залучити спонсорську допомогу.

ДЕ БРАЛИ ГРОШІ

Найбільша і, напевно, найдорожча робота, яка була виконана

під час ремонту укриття — це бетонна стяжка підлоги.

— Допоміг місцевий депутат Петро Бабій. За його гроші, а це близько 15 тисяч гривень, зробили бетонну стяжку підлоги у підвалі, — говорить Олександр П'ятих. — Потім фонд громади «Подільська громада» провів грантовий конкурс «Укриття для життя». Подав заявку і виграв 10 тисяч гривень на облаштування укриття. А ще ми отримали Інтернет у підвалі: це наш місцевий провайдер, компанія «Еверест» проклала мережу, подарувала роутер і надає безоплатно інтернет-трафік.

Якраз за кошти з гранту в підвалі пофарбували стіни та

проклали освітлення. Вдалося безоплатно завести стільці для укриття.

— Меблі ще завозимо, щоб зробити спеціальні місця, де можна буде не лише сидіти, а й можна буде прилягти, на випадок, якщо доведеться довго перебувати в укритті, — сказав уповноважений по будинку.

— Багато людей не вірять, що у підвалі можна врятуватись від бомб росіян, — каже журналіст.

— Багато не вірять, але подивіться сюжети телеканалів з інших міст. Саме у підвалах укриваються від російських ракет жителі Запоріжжя, Дніпра та інших міст. Іншого укриття в нас немає, — відповів Олександр.

Якщо буде спонсор — готові робити пункт обігріву

Питаємо в Олександра, а чи будуть в їхньому будинку робити пункт тимчасового обігріву? Зокрема, встановити обігрівачі та генератор в укритті; чи облаштувати пічку на дровах, щоб в разі ракетних атак по вінницькій інфраструктурі люди не мерзли в будинку.

— Я вже придивлявся до купівлі буржуйки. На Центральному рин-

ку за неї просять 7000 гривень, плюс треба кошти на димохід. Але в нас таких грошей немає. Мешканці в нашому будинку — це, переважно, пенсіонери. Якщо буде спонсорська допомога чи черговий конкурс у місті, спрямований на облаштування пунктів обігріву, то ми готові долучитися й до цього, — сказав уповноважений по будинку.

У Вінниці немає програми підтримки укриттів

Перечекати повітряну тривогу у Вінниці можна у 1 144 укриттях. Це об'єкти державної, комунальної та приватної власності. Останніми опікуються бізнес та мешканці житлових будинків, повідомили на сайті Вінницької міської ради. «З двох тисяч багатоповерхівок, які є у місті, тільки близько 60%

віднесли відповідально до облаштування укриттів (на 19 жовтня — авт.), — зазначив міський голова Вінниці Сергій Моргунов. — Так само і по бізнесу. Є випадки, коли ми змушені були направляти відповідні документи до правоохоронних органів, бо підприємці не належно утримували ті чи інші об'єкти».

У місті наразі відсутня програма підтримки з облаштування укриттів у багатоповерхівках. Натомість є програма компенсацій витрат на облаштування пунктів обігріву. Якщо мешканці забажають придбати генератор, обігрівачі та переобладнати своє укриття під пункт тимчасового обігріву, то 50% від

витрат міська влада компенсує. Втім, не грошима, а ремонтом спільного майна багатоповерхівки — це може бути, наприклад, заміна вікон у під'їзді. Консультації по пунктах обігріву можна отримати за номером телефону департаменту житлового господарства: (0432) 59-52-19.

МИ ЗАПИТАЛИ ВІННИЧАН Чи треба заборонити використання мопедів, бензопил, мотокос тощо під час тривоги?



ОЛЬГА КРАВЧУК
 — Давно пора! Навіть до війни ці мотоциклісти лякали людей та тварин у місті. Усе всередині здригається, коли один із них мимо пролітає.



ЄВГЕН ВАСИЛЕВСЬКИЙ
 — Існують санітарні норми за рівнем шуму. І заборонено використовувати транспорт, які ці норми порушує. Навіщо вигадувати нові заборони.



НАТАЛІЯ МАКАРОВА
 — Коли всі знервовані, то будуть заважати будь-які звуки. Потрібно працювати над цим суспільним психозом, а не підживлювати його.



ОЛЕКСАНДР БОЙКО
 — Це погана ідея. Для когось мопед є єдиним засобом пересування. І всього, що створює шум, не заборониш, це пуста трата часу і коштів.



РУСЛАН АЛЕКСАНДРОВИЧ
 — А мене дратує шум від прибиральної машини. То що, не прибирати місто? Думаю, що мотоциклісти, як й інші можуть їздити, куди хочуть.



ОКСЮША КАЛУЗЬКА
 — Таке враження, що металобази і цементний завод лише і чекають тої тривоги, щоб почати бахкати. І працюють цілодобово.

ПОКИ ТАТО НА ФРОНТІ, ДОНЯ ЗІБРАЛА МАЙЖЕ 70 ТИСЯЧ ДЛЯ ЗСУ

Допомога армії ■ На другий день після початку війни тато Марійки Власенко — пан Юрій пішов у військкомат. Дівчинка разом із мамою, молодшою сестричкою і рідними провели його на фронт 28 лютого. Після дня народження переказала йому дві тисячі гривень, які отримала у подарунок. Як виникла ідея виступати з концертами, щоб більше допомогти татові і його побратимам?



ВІКТОР СКРИПНИК, RIA,
(067)1079091

Нинішнього літа Марійці Власенко виповнилося вісім років. День народження у неї 8 серпня. Саме після того відбувся її перший імпровізований концерт на підтримку військових.

Дівчинка з міста Бар. Навчається у місцевій гімназії № 2. Після уроків відвідує заняття у музичній школі по класу фортепіано. Неодноразово виступала у рідному місті. Сім разів перемогла або ставала лауреатом конкурсів і фестивалів юних музикантів у Вінниці і Києві.

Нагороджена медаллю «За волонтерство», отримала подяку від міського голови міста Бару «За допомогу Збройним силам України».

З Марійкою і її мамою Ольгою розмовляли у неділю, 23 жовтня. На той день дівчинка заробила

68,5 тисячі гривень. Стільки грошей їй заплатили під час імпровізованих концертів на ринковій площі рідного міста.

НАДИХНУЛИ ВУЛИЧНІ МУЗИКАНТИ

— У нас все починалося з великого хвилювання, — розповідає пані Ольга. — Я не могла себе стримати після однієї телефонної розмови з чоловіком. Юрій розповів, що їм дуже потрібен автомобіль для виконання завдань. Просила знайомих, друзів, щоб підтримали грошми. Частину суми військові збирали зі власних грошей. Марійка все це чула. Каже, мамо, візьми моїх дві тисячі гривень. Саме стільки їй подарували на іменини. Татові вони більше потрібні, ніж нам. Це була її перша допомога військовим.

Після того мама звернула увагу, що донька над чимось задумується. «Чим би ще допомогти татові?» — говорила вона.

Одного разу вони побачили на ринковій площі виступ музичного колективу з Вінниці. Музиканти збирали кошти для армії.

Мати з донечкою переглянулися.

— Ми зрозуміли одна одну, як кажуть, без слів, — розповідає пані Ольга. — Марійка вирішила і собі спробувати. У неї є синтезатор «Ямаха». Взяли дозвіл у міськраді. Вирішили, що виступати буде у суботу й неділю. У такі дні на ринку збирається багато людей. Визначилися з місцем. Запитали дозволу у керівни-

Марійка нервувала перед виступом і мама пропонувала їй відмовитися. «Але ж татові теж страшно!» — сказала дівчинка

ка аптеки, чи можна підключити інструмент до мережі. Здавалося, все продумали, але...

— Дитина настільки хвилювалася, що я пропонувала їй відмовитися від задуму, — говорить пані Ольга. — Але ж татові теж страшно! Такі слова почула від доньки. Хвилювання зникло уже на першому концерті після першого зіграного твору. До Марійки почали підходити люди. Кожен дякував і залишав певну суму грошей. Крім грошей, пригощали цукерками, яблуками. Підійшли знайомі дівчатка і хлопчики — вона стала усміхатися їм. Все це додало впевненості.



Концерти юної піаністки тривають три години — з 9 до 12-ї. Після першого виступу дівчинка сказала мамі, що вона буде приходити грати ще і ще, поки не назбирає татові на тепловізор

Концерти юної піаністки тривають три години — з 9 до 12-ї. У такий час на ринку найбільш людно. Дехто з її однолітків ще додивляється сні, а Марійка уже працює.

Після першого виступу дівчинка сказала мамі, що вона буде приходити грати ще і ще, поки не назбирає татові на тепловізор.

Шоправда, від такого приладу їм довелося відмовитися.

ГРАЙ НЕ ГРАЙ — У ЛЮДЕЙ НЕМА ГРОШЕЙ

Запитую Марійку, які купюри кладуть у коробку люди?

— Я не дивлюся, — каже вона. — Хто скільки може, стільки й дає.

— Грай не грай, а в людей грошей нема, — каже мама дівчинки. — Тому вирішили не чекати, коли назбираємо. Гарний тепловізор коштує понад сто тисяч. Купувати будь-який, аби лише купити, не хочеться. Вирішили витратити зібрані гроші на інші речі.

Понад сім тисяч гривень передали на ремонт двигуна автомобіля, який пригнав з фронту батько Марійчиного товариша.

Зв'язалися з військовим шпиталем у Вінниці. Там надали

список необхідних ліків. На їх придбання витратили п'ять тисяч гривень. Ще 11,2 тисячі гривень пожертвували на виготовлення буржуйок. 15,5 тис. грн заплатили за придбання теплих курток.

Решту суми передали знайомим волонтерам, які також збирають гроші на тепловізор.

ЩО ГРАЄ?

Викладач музичної школи міста Бар Тетяна Некрасова, в якій навчається Марійка, жартома називає свою ученицю бджілкою-трудівницею. Каже, дитина надзвичайно працює. Вона кожного дня приходила на заняття у музичну школу. Пані Тетяна не приховує, що з дівчинки виросте гарний музикант, бо має талант.

Деякі твори для імпровізованих концертів Марійка вивчила самостійно, без допомоги викладачки. Жоден концерт не обходиться без популярної нині «Ой, у лузі червона калина». Також самотужки опанувала Гімн України і «Запорозький марш».

Грає «Червону руту» Володимира Івасюка, «Ніч яка місячна...» Додає у репертуар класичні твори, їй подобається музика Баха.

Чому не вдавс концерт у Вінниці?

Мама запропонувала Марійці, як кажуть, розширити аудиторію. Знайомі взяли дозвіл на виступ у Вінниці. Приїхали на площу перед ринком «Урожай». На жаль, повноцінного виступу не відбулося.

— У той день настільки похолодало, що боялися застудитися, знайомі відвезли нас на вокзал, а далі маршрутною повернулися додому, — розповідає пані Ольга.

У неділю, 23 жовтня, у Барі виступали музиканти з Вінниці. Незважаючи на це, Марійка все одно прийшла на площу. Приїжджі музики знають її. Надали можливість зіграти декілька творів на їхньому інструменті.

Про все, що дівчинка робить, розповідає при нагоді татові по телефону.

Не кожен день вдається розмовляти. Тато каже, що дуже пишається

дочкою. З однієї із своїх зарплат він придбав для неї музичну колонку.

Марійка з нетерпінням чекає, коли тато повернеться і вона зможе міцно-міцно обійняти його. Каже, це станеться, коли переможуть ворогів. Дитина також старається для цього.

Номер картки батька Марійки, Юрія Власенка 4731 2196 1519 1974 ПриватБанк

Пляшку вина продали на аукціоні за 5000 гривень

ВІКТОР СКРИПНИК, RIA, (067)1079091

На Інтернет-аукціоні продали пляшку напою нового бренду — «Михайлівські вина». Його виготовили з винограду сорту «Португез», що росте на схилах Дністра у селі Михайлівка Ямпільської громади. Звідси й назва. Це справа рук столичного винороба Арсена Федосенка. Вино з винограду урожаю 2020 року. З назвою довго не роздумували — відновили стару, яку ще пам'ятають люди старших років.

У Михайлівці виноград вирощували ще 200 років тому. Підтвердження цьому є в архівних документах. У 1826-му заклали виноградники з лози, привезеної

з Португалії. Навідувалися сюди і французькі виноградарі зі своїми сортами. Дотепер зберігся заведений сорт «Португез».

У радянські часи тут вирощували виноград у промислових масштабах. Вино продавали у різні куточки колишнього Союзу. У 80-ті роки під час антиалкогольної кампанії виноградники знищили. Тепер поступово відроджують. Розпочали з проведення сільського свята виноградної лози за участю місцевих виноградарів. Вперше воно відбулося три роки тому. Гарна справа михайлівчан зацікавила столичного винороба Арсена Федосенка. Це він виготовив перші пляшки напою під назвою «Михайлівські вина».

Арсен Федосенко написав у Фейсбучі, що михайлівські вина стають брендом. І додав: «Як і сама Михайлівка».

«Радий, що і я двічі доклав до цього руку, — читаємо у дописі. — Перший раз, коли зробив вино з михайлівського «Португез», другий — коли розробив етикетку для пляшки з таким вином. Тепер воно гідно презентує цей виноградний край».

Винороб нагадує, що вино завжди було інструментом єднання людей, а тепер воно ще й працює на Перемогу.

На етикетці є зображення людей. Це колишні працівники виноградної плантації. Для етикетки використали фото 1979 року.

На ньому одна з виноградарів — ланкова Галина Хібовська. Поруч ще дві трудівниці виноградної ланки. Зроблене фото на виноградної плантації тодішнього господарства.

Аукціон з продажу першої пляшки вина нового бренду організувала ГО «Ямпільщина туристична». Проводила його керівниця організації Мирослава Марченко.

Кожен учасник повинен був зазначити суму, яку він готовий заплатити за новий напій. Стартували із 300 гривень. Продали — за 5000 гривень.

Як розповіла Мирослава Марченко, такі кошти заплатив Максим Гаїна. Він ямпільчанин, але нині проживає у Польщі. Його

спогади про рідний край тісно пов'язані з родиною, яка традиційно займалася вирощуванням винограду і виготовленням з нього вина. До того ж, чоловікові небайдужа історія рідного міста, країни, тому він не пошкодував немалу суму на допомогу нашим захисникам.

Готові передати вино ще чотирьом учасникам аукціону, чий внесок становив від 700 до 1000 гривень, йдеться у дописі організаторки аукціону.

— Отримані кошти одразу передали громадській організації «Відродження — UA» для придбання квадрокоптера одному з підрозділів ЗСУ, — повідомила Мирослава Марченко.

ЯК ПРАВИЛЬНО ЗМЕНШИТИ СПОЖИВАННЯ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ

Корисні поради ■ Через обстріли росіян 30% електростанцій України пошкоджені або зруйновані. Посадовці закликали з 20 жовтня всіх жителів зменшити власне енергоспоживання. Розпитали експертів про те, як правильно економити світло, щоб допомогти нашим енергетикам



ВАЛЕРІЙ ЧУДНОВСЬКИЙ, RIA,
 (063)7758334

Чому вінничани мають ошадливо користуватись електроенергією? У більшості районів міста, станом на 20 жовтня, немає перебоїв зі світлом.

— Україна має об'єднану енергетичну систему. Завдяки цьому втрата електроенергії в одному регіоні покривається потужностями іншого, — пояснила експертка з питань енергетики Марія Яковлева. — Але сьогодні сама система потребує нашої допомоги й ті регіони, які не постраждали від обстрілів, теж мають допомогти, щоб система енергозабезпечення продовжила працювати попри всі зусилля ворога.

Якраз задля балансування на вулицях Вінниці припинили вмикати освітлення, і на 25% скоротили кількість випуску громадського електротранспорту. Це, за словами міського голови Сергія Моргунова, вже дало 49 тисяч кіловат/годин економії.

«Важливий кожен внесок вінничанина», — написав на своїй facebook-сторінці мер Вінниці.

Якими є основні правила ошадливого використання електроенергії?

ЗМІНЮЙТЕ СВОЮ ПОВЕДІНКУ

— Мінімізуйте вмикання електроприладів у пікові години вранці з 8 до 12 та увечері

з 17 до 23, — говорить голова Всеукраїнської агенції інвестицій та сталого розвитку Юлія Усенко. — Обмежте використання декількох електроприладів одночасно, особливо у пікові години.

Це не значить, що треба витягнути все з розеток. На цей важкий час треба змінити свою звичайну поведінку.

— Пральні, посудомийні машини, бойлери можна включити для роботи вночі, використовувати електричну духовку бажано або рано вранці, або пізно ввечері. Якщо у вас газова плита,

Наша енергосистема потребує часу на відновлення. Їй протипоказані суттєві навантаження, тому мусимо економити

то найкраще тепер гріти воду, готувати їжу на газі, — ділиться порадами експертка з питань енергетики Марія Яковлева.

Юлія Усенко додає, що можна почергово користуватися протягом дня енергоємними приладами.

— Наприклад, електрообігрівач можуть мати однакову потужність 2 кВт. Не навантажуйте зайвим: нагрійте воду в чайнику, а потім можете увімкнути обігрівач, — каже Усенко. — А вимикання з розеток усіх приладів на час,

ДОПОМОЖИ ЕНЕРГЕТИКАМ

Користуйся розумно в правильний час

	6:00 9:00	9:00 17:00	17:00 23:00	23:00 6:00
	6:00 9:00	9:00 17:00	17:00 23:00	23:00 6:00
	6:00 9:00	9:00 17:00	17:00 23:00	23:00 6:00
	6:00 9:00	9:00 17:00	17:00 23:00	23:00 6:00
	6:00 9:00	9:00 17:00	17:00 23:00	23:00 6:00

можна користуватися
 обмежити використання
 не користуватись

коли ви ними не користуєтесь, є малоефективним, навіть якщо це дії впродовж місяця. Більш ефективним є відмова від одного кип'ятіння води в електрочайнику, наприклад, вранці. Чи відмова від щоденного прання — прати речі можна раз на тиждень, і краще вночі, в позапікові години.

ОБІГРІВ ВМИКАЙТЕ ВНОЧІ

Знов є важливим те правило, якому нас вчили з дитинства — вийшов з кімнати, не забудь вимкнути світло.

Щодо опалення. Поки треба померзнути, щоб наша енергосистема вистояла.

— Користуючись кондиціонером чи електрообігрівачем, об-

межуйте їх використання у пікові години. Вмикайте пристрої або до 7.00, або вже після 23.00, — каже голова Всеукраїнської агенції інвестицій та сталого розвитку Юлія Усенко. — Керамічні панелі гріють не гірше масляних обігрівачів, зазвичай мають терморегулятор, забезпечують ефект комфортного тепла при меншій потужності.

У Вінниці 23 тисячі сімей отримали субсидії на зиму

ВАЛЕРІЙ ЧУДНОВСЬКИЙ, RIA,
 (063)7758334

На 19 жовтня у Вінниці нарахували житлову субсидію 23 тисячам 115 домогосподарствам. Це ті споживачі, яким нарахування зимових субсидій відбулося автоматично. Натомість в мерії очікують, що в листопаді кількість отримувачів субсидій буде ще більшою.

У департаменті соціалістики міськради також підготували відповіді на популярні запитання про порядок нарахування держдопомоги на комуналку.

Як розраховують субсидію?

— Для того, щоб дізнатися розмір субсидії, потрібно від загальної вартості за житлово-комунальні послуги в межах соціальних нормативів відняти суму обов'язкового платежу.

Розмір обов'язкового відсотка платежу розраховується за такою формулою: $P_o = K_d / K_g \times P_g$,

де P_o — частка плати за послуги для домогосподарства, яка для розрахунку субсидії округлюється до двох знаків після коми;

K_d — коефіцієнт доходу домогосподарства — відношення розміру середньомісячного сукупного доходу домогосподарства в розрахунку на одну особу до прожиткового мінімуму на одну особу в розрахунку на місяць, встановленого на 1 січня року (зараз це 2393 грн), з якого призначається субсидія;

K_g — базовий коефіцієнт доходу для призначення субсидії — два прожиткових мінімуми на одну особу в розрахунку на місяць ($K_g = 2$);

P_g — базова норма плати

за послуги — 15 відсотків середньомісячного сукупного доходу домогосподарства.

Якщо я прописаний в одному будинку, а фактично мешкаю в іншому, як оформити субсидію?

— Субсидія може бути призначена людям, які не зареєстровані в житловому приміщенні (будинку), але фактично проживають у ньому, якщо:

■ орендують житло на підставі договору найму (оренди);

■ є індивідуальним забудовником, будинки яких не прийняті в експлуатацію у разі, коли їм нараховується плата за житлово-комунальні послуги;

■ мають статус переселенця.

Житлова субсидія не може призначатися одночасно за зареєстрованим місцем проживання особи та за місцем її фактичного проживання.

Які документи потрібно подати для отримання субсидії?

— Пакет документів наступний:

■ Заява про призначення та надання житлової субсидії встановленого зразка.

■ Декларація про доходи і витрати осіб, які звернулись за призначенням субсидії.

■ Довідка про доходи, якщо інформація про такі доходи відсутня у Пенсійному фонді або у податковій.

■ Копія договору про реструктуризацію заборгованості (якщо наявний).

■ Договір найму житла або довідка внутрішньо переміщеної особи (для підтвердження фактичного проживання).

За різних обставин може виникнути потреба в поданні додаткових документів, таких як

інформація про не проживання зареєстрованих осіб, довідка про перебування на обліку в центрі зайнятості тощо.

А куди подавати документи?

— До 30 листопада заяви можна подати до управлінь соціального захисту у «Прозорих офісах» Вінниці. Після цієї дати питаннями оформлення, розрахунку та нарахування субсидій займатимуться працівники Пенсійного фонду України.

Замовити талон запису на прийом до фахівця управління соціального захисту можна за номерами:

■ 50-83-88; 50-83-96; 097-101-58-40 та 063-856-62-72 — Управління соціального захисту населення «Правобережне»;

■ 50-86-70; 50-86-69; 097-101-45-18 та 063-856-62-75 — Управління соціального захисту населення «Лівобережне».

РОБЛЯТЬ ВКЛАД У ПЕРЕМОГУ

Відповідальний бізнес ■ Триває конкурс «Народний бренд 2022», який цього року змінює свій формат на благодійний. В рамках проекту ми розповідаємо про локальний бізнес, вінницькі підприємства та компанії, які підтримують ЗСУ



НАТАЛІЯ КОПАН, RIA,
(097)1448132

Амуніція, харчі, автівки, медикаменти та багато іншого передають власники бізнесів війську. З початку повномасштабної війни вінницькі підприємства та компанії не лише підтримують економіку України, а й допомагають ЗСУ.

У цій публікації розкажемо про два таких бізнеси, які використовують свої ресурси задля перемоги.

ГОДУЮТЬ ВІЙСЬКОВИХ ДОМАШНЬОЮ ЇЖЕЮ

Надія Кузнецова власниця кафе «Світанок», в якому всі військові, які зараз у Вінниці проходять реабілітацію, можуть безоплатно пообідати. А з кожного замовлення вони відкладають гроші на потре-

би війська. Жінка вже не перший рік допомагає ЗСУ.

— У мене чоловік служив в АТО до 2016 року й знає, як там складно. Коли він прийшов з АТО, то ми вирішили по можливості підтримувати військо, їздили з допомогою на Донбас, — розповідає Надія. — Тоді возили солодощі, овочі, воду, енергетики, медикаменти.

Почала ще більш активну волонтерську діяльність Надія після 24 лютого. Вона ще з двома подругами Лілією та Тетяною готує домашню їжу для військових. Також до них приєдналися дівчата, які побачили їхні дописи про підтримку військових у соцмережах.

— Зараз, звичайно, набагато більші потреби, ніж були. Ми печемо для військових піріжки, булочки, хліб. Бувало, що в день тисячу булочок пекли. Вареники та млинці теж робимо, заморожу-

ємо та передаємо хлопцям, — каже жінка. — Раніше мій чоловік їздив передавати допомогу на фронт сам, а зараз з об'єктивних причин він не може кермувати автівкою. Тому передаємо через інших волонтерів.

Також Надія декілька разів їздила за машинами для ЗСУ за кордон. Вони вже передали на фронт три авто, і зараз активно збирають на четверте.

— Гроші на першу автівку нам довелося збирати дуже оперативно. Наш товариш служить і в них тоді погоріло багато автівок, і їм терміново був потрібен автомобіль. Ми опублікували допис у Facebook про таку потребу. Вже за добу з власних заощаджень та з допомогою небайдужих людей ми зібрали на авто, — розповідає вона.

Нещодавно вони відкрили Благодійний фонд «Країна Добрих Сердеч». Також проводять із дітьми різні благодійні майстер-класи та ярмарки, вторговані гроші з яких передають на допомогу армії.

ПЕРЕДАЮТЬ ГЕНЕРАТОРИ ТА ІНШЕ ОБЛАДНАННЯ

Компанія «Укрсервіс» 24 роки на ринку продажів різноманітного обладнання та інструментів. З першого дня повномасштабного вторгнення вони активно допомагають ЗСУ товарами з їхнього асортименту та коштами.



Підприємця Надія Кузнецова готує для військових домашню їжу, яку передає на фронт. Також передають автівки, які самі їздять закупляти за кордон

— З перших днів повномасштабної війни багато співробітників компанії вирішили добровільно піти в Тероборону чи ЗСУ. Наша компанія хотіла захистити їх, тож допомога війську розпочалася із закупки для працівників необхідної амуніції, — розповідає керівниця відділу HR Євгенія Бедрій.

Далі, коли Тероборона розпочала активно зводити блокпости, у військових ТрО з'явилася необхідність у лопатах, сокирах, електроінструментах.

— З асортименту нашої компанії ми віддавали тероборонцям те, що могло допомогти оснащувати їхні оборонні укріплення, — продовжує Євгенія. — Потім почали передавати обладнання для військових на фронт, і дотепер це робимо. Бійцям на передовій потріб-

ні і лопати, і сокири, і болгарки, і бензорізи, і зварювальне обладнання. Але на сьогодні найбільш актуальний запит, то генератори. Ми практично не працюємо з посередниками та фондами, ми допомагаємо точково і напряму.

На сторінці компанії бачимо, що Підрозділ аеророзвідки Сил територіальної оборони Вінниччини отримав від них генератор. У компанії говорять, що завдячуючи ЗСУ, вони продовжують працювати та зберегли робочі місця.

— Бізнес має допомагати війську, для цього є тисячі причин, — каже Євгенія. — Підприємці теж страждають від війни, адже бізнес не може довго і ефективно існувати у країні, де триватиме війна. Тому працюємо заради перемоги.

«Народний бренд» для ЗСУ

«Народний бренд» — це конкурс на визнання найкращих компаній шляхом голосування, який проводить RIA Media. Це 21-річна історія і традиція, що сильніша за ворога. Визначення найкращих цього року буде проходити у п'яти містах нашої країни: Вінниця, Тернопіль, Хмельницький, Кропивницький та Чернівці.

Підтримати локальні компанії і висловити їм свою довіру та вдячність можна, проголосувавши <https://top20.ua/vn/brand>.

Аби наблизити перемогу Україні, ми засновуємо благодійний фонд на чолі з редакцією RIA/«20 хвилин» та головним редактором Вадимом Павловим. Від початку війни він працює на підтримку вінницьких військових на передовій.

За цей час волонтери фонду придбали та передали

три позашляховики, виготовили кілька сотень бронжилетів. Наші хлопці на Сході і Півдні країни, від Херсону до Донбасу безкоштовно отримали цей захист. Також власними зусиллями фонд забезпечив підрозділи раціями, тепловізорами, одягом та іншою військовою амуніцією.

Всі учасники конкурсу «Народний бренд» цього року зможуть доєднатись і задонатити будь-яку суму. А ми в свою чергу за ці кошти закупимо необхідні речі для бійців ЗСУ. Наша ціль: 100 000 гривень. Ми обов'язково розповімо, як і кому ці внески допоможуть.

Посилання на Банку: <https://send.monobank.ua/jar/x25L83TC2>

Номер картки Банки: 5375 4112 0109 1795

НАРОДНИЙ БРЕНД 2022

Генеральний партнер


СІНЕМА
CITI

VIP партнер

ОЛІМП


512643

РЕКЛАМА





НАРОДНИЙ БРЕНД 2022

Обирайте на top20.ua тих, хто гідно працює та допомагає Україні наблизити перемогу!



Генеральний партнер

VIP партнер

Скануй та голосуй!

512643

«ПОРЯТУНОК ОДНОГО ЖИТТЯ — ПОРЯТУНОК ЦІЛОГО СВІТУ»

Уроки першої допомоги ■

З другого тижня повномасштабної війни у волонтерському центрі «Шахіна» проводять тренінги з домедичної допомоги. Цивільних тут навчають, як рятувати життя людей, поки до постраждалих їде швидка. Ми відвідали один із цих тренінгів та поспілкувалися з викладачкою курсів Людмилою Гудзевич

ВАЛЕРІЙ ЧУДНОВСЬКИЙ,
 МИХАЙЛО КУРДЮКОВ, RIA,
 (063)7758334

До повномасштабної війни Людмила Гудзевич відвідувала тренінги з домедичної допомоги за кордоном. Говорить, що цій справі масово навчають мешканців Європи.

— Є маса алгоритмів дій: це і MATCH, і український прототип КОЛЕСО, і САВС, але надзвичайно важливо не знати їх, знання в критичній ситуації, то ніщо, — каже доцентка кафедри біології ВДПУ, викладачка Людмила Гудзевич. — Тому варто відпрацювати ці навички до м'язової пам'яті. До того ж, війна в Україні виводить на перший план необхідність здобуття цивільними навичок надання домедичної допомоги у несприятливих умовах, хоча це актуально завжди.

ВІДПРАЦЬОВУЮТЬ НАВИЧКИ ДО М'ЯЗОВОЇ ПАМ'ЯТІ

Ії тренінги за один раз відвідує трохи більше десятка слухачів. Каже, що така кількість є оптимальною, щоб не тільки прослухати теорію, а й застосувати знання на практиці. Чимало часу тренерка приділяє тому, щоб люди навчилися тому, як допомагати при кровотечах.

— Адже від критичної кровотечі людина помирає за 1-3 хвилини, — каже Гудзевич. — Крім того, навчаємо, як відновити прохідність дихальних шляхів, бо через цю причину людина може померти протягом 5-6 хвилин. А також вчимо, як допомогти людині без свідомості, при різних видах пневмотораксу (потраплення повітря в плевральну порожнину — авт.). На тренажері навчаємо серцево-легеневу реанімацію з використанням авто-

матичного зовнішнього дефібрилятора.

Протягом трьох годин на занятті відвідувачі відточували навички закручування ізраїльських биндажів, турнікетів — наклали їх як на собі, так і іншій людині. Для відпрацювання навичок штучної вентиляції легень є спеціальний манекен, якому студенти Людмили дали прізвисько «Жорик».

— Я часто кажу своїм учням, що рятуєш одне життя — ти рятуєш цілий світ. Бо ця людина, яку ти рятуєш — для когось це цілий світ. Звичайно, дуже важливо не боятися рятувати

При собі варто мати мініаптечку. У ній мають бути бинти, джгути, нітрилові рукавички й пластирі різних розмірів

«цілий світ» та бути готовим/-вою психологічно, — каже Людмила Гудзевич.

ЩО ТРЕБА ДОДАТИ В ДОМАШНЮ АПТЕЧКУ

— Зараз, на мою думку, треба звернути увагу більше на надання домедичної допомоги при множинних травмах. Тобто, це можуть бути одночасно і відкриті (осколкові, рвані рани) та закриті ушкодження (переломи, вивихи, синдром тривалого стиснення



Вчимося, як накладати ізраїльський биндаж. Він має таку конструкцію, що постраждала людина може самостійно усунути свою кровотечу

тканин), — каже викладачка. — Тому навчаю, як зупинити кровотечу турнікетом, джгутом SWAT, ОМЕГА; тампонуванню ран, як накладати ізраїльський биндаж та імпровізовану тиснучу пов'язку, оклюзійну пов'язку, використання термоковдри.

Однією з поширених помилок від надавачів домедичної допомоги є те, що вони працюють без рукавичок.

— Люди часто забувають про власну безпеку. Якщо немає ні джгута, ні турнікета — просто тиснуть руками на відкриту рану. Це небезпечно, бо може нанести шкоду як постраждалій людині, так і тій людині, що надає допомогу. Тому варто завжди мати при собі пару нітрилових рукавичок. Вони міцні та швидко влягаються. Після тренінгу ми завжди їх роздаємо учасникам, — говорить Людмила Гудзевич.

Жінка радить вінничанам додати в домашню аптечку наступний набір:

— Є аптечка вдома, а є міні-

аптечка при собі. В останній раз мати такі засоби: нітрилові рукавички; засоби для зупинки кровотечі — турнікет, або SWAT, ОМЕГА, бинти різних розмірів; марлеві серветки різних розмірів; еластичний бинт; термоковдра; пластирі різних розмірів; косинки для іммобілізації кінцівок; скотч армований, — каже тренерка.

Жінка зауважила, що найкращим засобом в аптечці є той, яким ви вмієте користуватись.

— Тому отримуйте важливі, корисні навички з домедичної допомоги на тренінгах. Шукайте ці курси. У Вінниці їх проводять чимало громадських організацій, волонтерів та різних об'єднань, — додає доцентка Людмила Гудзевич.



ДИВІТЬСЯ ВІДЕО НА 20MINUT.UA

Просто читайте QR-код камерою Вашої мобілки та дивіться відео! (Мас бути встановлена програма QR Reader з Android-магазину або аналогічна)

Як потрапити на курси домедичної допомоги?

Тренінги у волонтерському центрі «Шахіна». Вони є безоплатними. Відбуваються щоп'ятниці, з 11.30 до 14.45. Адреса: Коцюбинського, 43-а. Запис за номером: 067 432 56 68 (Олена). Періодично тренінги з домедич-

ної допомоги проводить Сергій Кіржа, інструктор із виживання. Слідкуйте за анонсами в facebook-спільноті «Перша допомога. Вінниця» (cutt.ly/hNw3Lvb). Також проводить тренінги з тактичної медицини й надання пер-

шої медичної допомоги старший бойовий медик Юрій Кондор. Групи наразі набрали, охочих виявилося аж 232 людини. За анонсами наступних тренінгів слідкуйте в telegram-спільноті GUARDS (t.me/guards_com_ua).

З російського полону звільнили двох військових медичок з Вінниччини

МАРІЯ ЛЕХОВА, RIA, (063)6951124

В результаті чергового обміну полоненими вдалося звільнити 108 жінок. З полону звільнили 37 евакуйованих з «Азовсталі», 11 офіцерів, 85 — рядових та сержантів. З них — 35 захисниць із ЗСУ, 32 — ВМС, 12 — ТРО, 8 — НГУ, включно з двома із «Азову», 5 — ДССТ, 4 ДПСУ та 12 цивільних. Серед них дві вінничанки: Ірина Стогній та Наталя Фіялова.

Як повідомила Тростянецька селищна голова Людмила Червонецька, Ірину вдома чекала мати. «Це був перший цілковито жіночий обмін. У полоні перебували мами та доньки, яких дуже чекали рідні. Серед звільнених полонених — Ірина Стогній — військовослужбовець окремого загону спеціального призначен-

ня «Азов» Національної гвардії України, — цитуємо повідомлення. — Ірина проживала з батьками в Ілляшівці, певний час навчалась у Ілляшівській школі. Активна у спорті, ініціативна, бойова. Вона боєць в усьому, за що береться! Незламна! Щасливі за Вас, Ірино! Щасливі за Вашу матір Галину Михайлівну, яка нарешті зможе Вас обійняти та пригорнути! Дякуємо Вам, наша захисниця! Уклін усім захисникам!»

Ірина Стогній перебувала у полоні з квітня 2022 року. Контракт зі Збройними силами підписала ще у 2015 році. Місяць була санітаром у шпиталі. Згодом, після важкої травми дівчину призначили кухарем на кухні. Після демобілізації, як передає Суспільне, поїхала додому, а потім знову підписала

контракт із 56 бригадою. Пройшла навчання за стандартами НАТО і стала старшим бойовим медиком роти.

48-річна військова медикіння Наталя Фіялова з міста Бар. Вона служила у 501 окремому батальйоні морської піхоти, перебувала на заводі Ілліча в Маріуполі. Про її повернення повідомила дочка Віка Куцька.

«Друзі, хочу всім подякувати, хто допомагав нам. Тим, хто причетний до нашої історії. В наш дім постукало щастя, та мою маму повернули нарешті в Україну. Це пекло закінчилось, — цитуємо повідомлення. — Зовсім скоро вона буде вдома. Все інше згодом! Та пам'ятаємо, що там ще є багато наших захисників, які хочуть поскоріше вийти з того пекла та бути з рідними».



Наталя Фіялова і Ірина Стогній пів року були у ворожому полоні. Їх вдалося звільнити 17 жовтня, разом з іще 106 жінками

«ІЗДИМО ДО СВОЇХ»: ЯК ПРАЦЮЄ МОБІЛЬНИЙ ХАБ ДЛЯ ВЕТЕРАНІВ

Підтримка ■ Допомогу юриста, психолога та консультанта з пошуку роботи безоплатно надають спеціалісти організації Veteran Hub. Викликати фахівців можна навіть до себе додому, у ветеранського простору є мобільний хаб на колесах. Розповідаємо, як цей рухомий офіс працює та які ще безоплатні послуги можна отримати у хабі



НАТАЛІЯ КОРПАХ, RIA,
 (097)1448132

Команда проекту «Мобільний офіс» вже понад рік привозить безплатні послуги додому ветеранам, ветеранкам та їхнім родинам, якщо вони не можуть дістатися до хабу. На певний час спеціалісти припиняли свою роботу через повномасштабне вторгнення, але вже відновили її. Тепер вони знову відправляються до своїх клієнтів у Вінницькій області.

— Мета нашого мобільного офісу, щоб кожна людина, де б вона не знаходилася, мала змогу скористатися якісними послугами, — пояснює керівниця філії вінницького Veteran Hub Анастасія Буніч. — Наш мобільний хаб зручний для людей з інвалідністю, які не можуть приїхати у Вінницю, або це викликає для них складнощі. Також є, наприклад, люди, які звільнилися нещодавно з військової служби і мають психологічні бар'єри звертатися у хаб. Або ж є люди, які не можуть залишити роботу, дітей чи господарство на цілий день. Всі

вони можуть отримати послуги вдома.

Команда мобільного офісу має три основні напрямки послуг. Юристка роз'яснить все щодо документів, статусів та черг, психологиня надасть емоційну підтримку, а консультант з пошуку роботи допоможе з написанням резюме та розкаже, де і як шукати вакансії.

— Зараз запити дуже різні, у кожній сім'ї є свої питання. До юриста часто звертаються з запитом сім'ї військових, чиї рідні у полоні або пропали безвісти. Від ветеранів є запити про підготовку пакета документів для безоплатного протезування. Є питання щодо отримання виплат з грошової допомоги після втрати військовослужбовця та інші, — каже Анастасія Буніч. — Серед психологічних запитів часто є з приводу переживання тривоги, втрати рідної людини, відчуття страху.

Як пояснює керівниця філії, консультації з пошуку роботи є також дуже значущим етапом саме у поверненні людини до цивільного життя.

— З початком повномасш-



«Мобільний офіс» вже понад рік привозить свої послуги додому. Керівниця вінницької філії говорить, що після 24 лютого вони розширили свою цільову аудиторію і зараз багато їздять до родин ветеранів

табного вторгнення дуже велика частина учасників бойових дій повернулася у військо, тому до нас звертається менше ветеранів. Але після 24 лютого ми розширили свою цільову аудито-

рію, і багато їздимо до родин ветеранів, підтримуємо їхніх дружин/чоловіків, батьків, дітей. Це якраз ті люди, які потребують зараз багато підтримки, — каже Анастасія.

Працює мобільний хаб з вівторка по суботу для ветеранів та ветеранок, а також сімей захисників і захисниць. Викликати екіпаж можна за номером: (067) 348 28 68.

Яку ще допомогу надають у хабі?

У хабі допомагають у трьох напрямках, надаючи:

- юридичні консультації;
- психологічну підтримку;
- поради з пошуку роботи.

До прикладу, у хабі є лінія підтримки сімей ветеранів та військових за номером: 067 348 28 68. Лінія працює з 08.00 до 22.00 щодня.

Також зараз продовжують набір в онлайн-групи підтримки для сімей загиблих військовослуж-

бовців, зареєструватися можна за посиланням: <https://cutt.ly/oBVyLL>.

Крім того, у хабі проводять різні майстер-класи, лекції тощо. Стежити за подіями, які організовує ветеранський простір, ви можете на їхній Facebook-сторінці.

Адреса хабу: Вінниця, вулиця Славетна (8-го Березня), 29.

Консультанти хабу працюють для: ветеранів, подружжя, дітей та близьких ветеранів, родини та

близьких військових, захисників і захисниць НГУ, МВС, ТрО, Державної прикордонної служби, ДСНС, медиків і добровольців. Також команда хабу створила простори у різних містах України «Плюс Плюс ++» для ветеранів та близьких захисників і захисниць. Тут ветерани можуть зустрітися зі своїми, попрацювати на комп'ютері або усамітнитися за книгою. Всі події та послуги у просторі безплатні.

У Вінниці презентували проєкт із допомоги деокупованим містам

МИХАЙЛО КУРДЮКОВ, RIA,
 (095)1039671

Після початку повномасштабного вторгнення росії, в Україні створили «Культурний Десант» — підрозділ ЗСУ, що має дві мети: робота на нульових позиціях (концерти для військових), і робота в тилу (донесення важливих меседжів до цивільного населення). Очолює підрозділ відомий телеведучий та співак Микола Серга.

Минулої середи, 19 жовтня, Микола разом із фронтменом рок-гурту The Gitas Олександром Чемеровим презентували у Вінниці нову ініціативу «Разом», — проєкт відомих українських артистів, спрямований на підтримку деокупованих міст.

— Мінімум раз на місяць ми їздимо у кожне деокуповане місто, спілкуємося з місцевими, даємо концерти, поширюємо нашу культуру, — пояснює Микола Серга. — Ми збирає-

мо для жителів цих населених пунктів велосипеди, книжки, теплі речі, мобільні телефони. І справа не в самих речах, а в налагодженні контакту з цими людьми. Це прикордонні території, де впродовж багатьох років росія поширювала свою культуру. Ми маємо це змінити.

Артисти кажуть, що наразі «Культурний Десант» зосереджений на Харківщині. За їхніми словами, росіяни залякували тамтешніх жителів приходом нацистів та бандерівців, і ті у це вірили. Це ускладнює налагодження контакту з жителями деокупованих населених пунктів. За словами Олександра Чемерова, самої лише деокупації територій там недостатньо, тому заручаються підтримкою культури: не лише культури як мистецтва, але й культури поведінки, культури волонтерської допомоги.

— Коли ми приїхали в Балаклію та вийшли з автобуса, біля нас одразу почали збира-

тися люди, переважно старшого віку. І в якийсь момент одна жінка запитує: А що ви нам привезли? Кажемо, що нічого, що приїхали спілкуватися, будемо розказувати і показувати світові, що відбувається в їхньому місті. Тоді вона сказала, що краще б ми не приїжджали, — розповідає Олександр Чемеров. — Тоді інша жінка підходить й запитує те саме. Ми те саме відповідаємо. А вона нам: А вот рускіе нам печенье давали от души. Мені не хотілося грати для них. Але через деякий час ці ж самі люди слухали наші пісні, обіймалися, плакали та співали гімн. Ми могли б образитися на них, але не зробили цього. Бо ж ми не знаємо, що ці люди пережили, і наскільки довго над ними знущалися у різний спосіб.

Учасники проєкту розповіли, що до участі в ініціативі «Разом» вони планують залучити як пересічних українців, так і представників органів місцевої влади у різних містах. За їхньою



Микола Серга та Олександр Чемеров: «Налагоджуємо контакт із людьми з деокупованих територій, поширюємо українську культуру»

допомогою збиратимуть необхідні речі для жителів деокупованих міст.

Микола Серга каже, що перша хвиля проєкту охоплюватиме чотири деокупованих та чотири віддалених від лінії фронту міс-

та: Вінниця, Житомир, Хмельницький та Рівне допомагатимуть звільненим містам.

Про конкретні потреби, а також пункти збору необхідних речей організатори пообіцяли повідомити найближчим часом.

СНАЙПЕР СТРІЛЯЄ НЕ В ЛЮДИНУ, СНАЙПЕР СТРІЛЯЄ В ЦІЛЬ

Така професія ■ Строкову службу він служив у морському спецназі. Коли демобілізувався, сказав: «В армію більше ні ногою». Але у 2014-му пішов на війну, рік виконував завдання в районі АТО. У лютому нинішнього року разом із друзями добровольцем прийшов у свою частину. Служить снайпером. Що найважливіше у цій професії і як ним стати?



ВІКТОР СКРИПНИК, RIA,
 (067) 1079091

Співрозмовника звали Сергій. З ним цікаво спілкуватися. Грамотний, комунікабельний, патріот своєї країни. Уже вдруге на війні. Перший раз пройшов гарячі точки на Донбасі у 2014-му. Тоді рік відслужив снайпером. Хоча офіційно мав іншу посаду.

О п'ятій ранку 24 лютого йому зателефонував кум. Разом воювали у 2014-му. Без зайвих пояснень сказав: «Збирайся, ідемо...» Вони знову прибули у свою частину, ту саму, в якій воювали на Донбасі. Спочатку їх було четверо, потім ще підтягнулися побратими.

Із Сергієм познайомила пресофіцер частини Анна Лазуренко. Перед тим вона записала відеофрагмент зі снайпером. Запис можна побачити на фейсбук-сторінці частини. Більше інформації дізнався під час розмови з військовим.

Щоб служити на посаді снайпера, він пройшов необхідне випробування. Каже, з 22-х кандидатів відібрали тільки двох.

— Мені вже минуло 30, — розповідає Сергій. — Рівнятися з молодшими було непросто, особливо у фізичній підготовці. Допомогла школа морського спецназу. Пройшов її під час строкової служби в армії. Зате

у моральному, психологічному плані мав перевагу над молодими. Що не кажи, життєвий досвід багато значить.

Після відбору було навчання у школі снайперів. Отримав хорошу підготовку. Дякую за це інструкторам, багато дали знань, умінь, навиків.

Якщо хтось із наших читачів також захоче здобути таку професію, що порадите? Куди їм звертатися? — запитую у співрозмовника.

— Одного бажання тут точно замало, — говорить Сергій. — Навіть уміння влучно стріляти може виявитися недостатньо, аби тебе зарахували у снайпери. Бо снайпер, це не тільки стріляти. Це ще велика витримка. Це сила волі, вміння бути уважним і спостережливим. Це залишатися непомітним для ворога.

А ще — добре знати математику. Снайпери багато рахують. Більше за нас це роблять тільки артилеристи. Без цього не можна працювати з картами, не паперовими, як раніше, а електронними. Снайпер ключова ланка у підрозділі. Він надає всебічну допомогу командирі. Від нього багато залежить, і це не просто слова.

Нас вчили працювати у складі підрозділу і самостійно. Залежить від поставленого завдання. Буває, бачиш в оптику ціль, а стріляти не можна. Тобі дають команду спостерігати й передавати інформацію.



Навіть уміння влучно стріляти може виявитися недостатньо, аби зарахували у снайпери. Сергій каже, що потрібна велика витримка, сила волі, вміння бути уважним

Куди звертатися? Зараз війна, тому у військкомат. Можна скористатися таким варіантом, як це зробив я — прийшов у ту частину, де служив, де мене уже знають.

Снайпер у 2014 році і тепер — у чому відмінність?

«Маємо нове озброєння натівських стандартів. На початку війни, вісім років тому, ми могли про таке хіба що мріяти»

— У першу чергу в зброї. Тоді я користувався снайперською гвинтівкою Драгунова, як її називають СВД. Тепер у мене інша зброя, вітчизняна. Це — гвинтівка UAR, її виготовляє київська компанія «Зброяр». Її не порівняти з СВД. Як кажуть, небо і земля. Відмінність у всьому: у дальності, купчастості, точності стрільби. Краща оптика...

Нині снайпер має тепловізій-

ний приціл, дальномір, карти в електронному вигляді.

Бачу, як армія зробила великі кроки уперед у підготовці і навчання особового складу, у нас тепер симбіоз української армії і армії НАТО. Маємо нове озброєння натівських стандартів. Вісім років тому ми могли про таке хіба що мріяти. Тому й кажу, що Перемога 100% буде за нами.

Коли? Коли, на твою думку, закінчиться війна?

— Раніше, я думав, у липні. Бо в цьому місяці у мене день народження. Тепер не беруся прогнозувати. Але нітрохи не сумніваюся, що ми переможемо у цій війні.

У кожного в армії є своє завдання. Яке воно у снайпера?

— Найважливіше, це виконати те, що тобі доручили і повернутися живим із завдання. Зазвичай працюємо у парі. Є другий номер, який завжди тобі допоможе у визначенні дистанції, правильному підрахунку балістичних коефіцієнтів, щоб успішно вразити ціль.

У перші дні війни дехто з наших військових не міг стріляти у ворога. Про це чув від одного з командирів. Молоді хлопці морально не могли пересилити себе вистрелити в живу людину.

— Снайпер стріляє не в людину, снайпер стріляє в ціль, — каже співрозмовник. — Я особисто теж відчував таке у 2014 році.

Це справді морально важко. Але коли ти бачиш звірства, які чинить ворог, тоді все змінюється. Мені особисто допоміг колишній досвід служби у морському спецназі. Там навчали не тільки фізичного гарту, а й морально-психологічного. Неспроста для снайпера дуже важлива витримка, до того ж, у всьому.

У снайперів є поняття холодного ствола, тобто перший постріл найбільш складний, бо вимагає найбільшої підготовки.

— Дійсно, є таке, — каже пан Сергій. — При першому пострілі зазвичай беру приціл трохи вище точки. Майстерність відточується на полігоні, де моделюються різні ситуації стрільби на різні дистанції у різних умовах. Все дається з досвідом роботи. Теоретичні знання закріплюємо настрілами. Тому щоденні тренування для снайпера є обов'язковими. Адаже в роботі не маєш права помилитися. Помилка снайпера — це ризик для життя. Як у сапера.

Після строкової служби Сергій часто повторював, що в армію він більше ні ногою.

Недарма кажуть «ніколи не кажи ніколи», згадає тепер відому фразу.

24 лютого він залишив свою роботу на фірмі, де працював директором з продажу техніки, і добровільно пішов виганяти ворогів з московії, які ползли на нашу землю.

Не відповів тільки на одне питання

Під час нашого спілкування снайпер не відповів тільки на одне питання.

Попросив його розповісти про виконання хоча б одного завдання. Після невеликої паузи почув у від-

повідь:

— Давайте не будемо про це говорити.

На прощання побажав снайперу влучних пострілів і витримки. Звичайно, Перемоги! Він вірить у неї.

Шкодує лише про те, що його прогноз не збувся. Мріяв одночасно святкувати Перемогу і свій день народження у нинішньому році. Тепер хоче, аби вигнали загарбників раніше липня наступного року.

РЕКЛАМА

МИСЛИВСЬКИЙ МАГАЗИН

SAPSAN

Човни, двигуни, одяг, взуття, спорядження

МИСЛИВСТВО
 САМОЗАХИСТ
 СЕЙФИ

sapsan.vn.ua

м. Вienneц, Хмельницьке шосе, 23
 тел. (098) 920 49 55

МІНІТРАКТОРИ
 від 16 до 50 к.с.

тел. (068) 872-70-51

Не знайшли інформацію про вашу компанію —

ТЕЛЕФОНУЙТЕ

(067) 430 29 29

ЩО Є В ПУНКТАХ ОБІГРІВУ, ЯКІ РОБЛЯТЬ ЗА ГРОШІ ВІННИЦІ

На випадок аварій ■ У семи з 13 VinSmart центрах будуть діяти пункти обігріву. Для них закупили генератори та обігрівачі. «Маємо бути готовими до будь-яких сценаріїв: росіяни налаштовані нищити критичну інфраструктуру», — сказав міський голова Сергій Моргунов. Чим обладнані пункти обігріву та скільки на них витратили бюджетних коштів?



ВАЛЕРІЙ
ЧУДНОВСЬКИЙ, RIA,
(063)7758334

Про облаштування пунктів обігріву у VinSmart Центрах поговорили з керівником мережі комунальних підліткових клубів Дмитром Мирою.

— Обладнання вже завезли, у деяких приміщеннях проводимо ремонт, щоб налаштувати електромережу для автономної роботи. У планах зробити ці пункти обігріву якомога швидше, — каже він.

ЩО ЗАКУПИЛИ

Майже всі VinSmart Центри, за словами директора мережі підліткових клубів, знаходяться в житлових багатоповерхівках або поблизу них. А приміщення під пункти обігріву є звичайними аудиторіями, де навчаються вихованці підліткового клубу.

— Якщо буде період, коли потрібно буде допомагати мешканцям будинків — ми перейдемо на онлайн-формат навчання та розгортатимемо пункти обігріву. Наприклад, у них можна буде зігрітись та зарядити свої гаджети від генераторів, — сказав директор мережі підліткових клубів VinSmart Центр.

Щодо генераторів, то вони бен-

зинові, потужністю на сім кіловатів. Додатковий обігрів — конвектори. Але не для всіх VinSmart Центрів заповували обігрівачі.

— У приміщенні на Данила Нечая влаштоване індивідуальне газове опалення. Ми туди закупили електричний котел: щоб, якщо не буде газу, ми могли увімкнути генератор і почати опалювати приміщення електрикою. У ще одному VinSmart Центрі на Стельмаха у нас вже є індивідуальне електричне опалення, — каже

На деякі пункти потрібні були тільки генератори. Там і так є електроопалення, яке перемикатимуть на роботу від генератора

Дмитро Мира. — А от VinSmart на Волошковій був капітально відремонтований ще задовго до початку повномасштабної війни. Там також є електричний обігрів, де ми можемо поставити генератор і увімкнути опалення. Тому на ці Центри ми не витрачали бюджетних коштів, щоб закупити додатково обігрівачі.

ЯКА ЦІНА

Переважна більшість пунктів обігріву в VinSmart Центрах не є



Для обігріву закупили конвектори. Їх живитимуть бензинові генератори з потужністю сім кіловатів

найпростішими укриттями. Тому в разі оголошення повітряних тривог, відвідувачі повинні будуть перейти в укриття, які є поблизу підліткових клубів.

— Тільки два наших приміщення є й укриттями, і пунктами обігріву, — розповів керівник мережі підліткових клубів Дмитро Мира. — Уся ідея з пунктами обігріву в тому, що вони «тимчасові». Тобто, щоб на час, поки комунальні служби усувають наслідки аварії, люди могли зайти в такий пункт, зігрітись, зарядити свої телефони. Щоб у холодних квартирах не сиділи, зокрема, люди поважного віку та діти.

Питаємо, а скільки коштувало приладдя для пункту обігріву?

— Ми завчасно проводили тендерну закупівлю, ще до того, як був стрибок цін на генератори та обігрівачі. Наприклад, бензиновий генератор на 7 кіловатів нам коштував близько 35 тисяч гривень за одиницю. Конвектори — 2 тисячі гривень за одиницю. Плюс, купили подовжувачів на 13 тисяч гривень, — відповів

Дмитро Мира.

Однак для генераторів потрібно ще паливо та мастило. Їх будуть зберігати безпосередньо в підліткових клубах?

— На місці, при наших Центрах, буде мінімум металевих каністр із паливом. Решту будемо докупувати на заправках, в міру потреби. Для цього через ProZoggo закупимо талони на паливо, — сказав директор комунального закладу «Центр підліткових клубів за місцем проживання».

РОБОТИ НА ФІНІШНІЙ ПРЯМІЙ

Отож, як ми з'ясували раніше, VinSmart Центр стає пунктом обігріву тільки тоді, якщо через атаку росіян буде пошкоджена наша міська енергоінфраструктура. А як про це повідомлятимуть жителів житлових будинків, що знаходяться поблизу підліткових клубів?

— Будуть вказівники «Пункт обігріву». Але ми їх розставимо тоді, коли матимемо паливо для генераторів та виконаємо усі

ремонтні роботи щодо електромереж у Центрах, — каже Дмитро Мира. — Тобто, коли ми будемо знати, що наші пункти обігріву повністю готові. І також ми повідомимо про наявність таких пунктів обігріву мешканців навколишніх будинків.

Наостанок питаємо в директора мережі підліткових клубів про те, коли ж будуть повністю готові пункти обігріву?

— Якомога скоріше. Зараз завершуються ремонти, обладнання вже завезене, тривають закупівлі пального. Тобто, ми вже на фінішній прямій, — зауважив Дмитро Мира.

Міський голова Сергій Моргунов розказав, що подібні пункти обігріву створюють у десяти міських бібліотеках. А на базі харчоблоків 14 шкіл, на випадок надзвичайних ситуацій, розгорнуть пункти приготування їжі.

«Це велика спільна робота, яка робить нашу громаду ще сильнішою. Вистоїмо і переможемо!» — передають слова Моргунова на його facebook-сторінці.

Вінницькі школярі на онлайн-навчанні. Чи є наміри повернути їх за парти?

НАТАЛІЯ КОРПАН, RIA, (097)1448132

З 10 жовтня всі навчальні заклади Вінниці перейшли на дистанційну форму освіти. Відповідні листи з рекомендаціями опублікувало МОН. А вже з 17 жовтня міністерство запропонувало визначати формат навчання на місцях. Це мають робити педагогічні ради кожного навчального закладу.

— Зважаючи на безпекову ситуацію, я впевнена, що в нашому регіоні прийняли виважене рішення перейти на дистанційну форму навчання. Департамент освіти ВМР рекомендував школам включно по 21 жовтня навчатися онлайн, — розповіла очільниця департаменту Оксана Яценко. — А вже з 24 жовтня у всіх вінницьких школах — канікули. Триватимуть вони по 30 жовтня.

Як пояснює керівниця департаменту, канікули не дострокові. Зимові ж канікули заплановані на період з 25 грудня по 8 січня 2023, а весняні мають тривати з 27 березня по 2 квітня.

— Із 31 жовтня, якщо дозволить безпекова ситуація в районі, ми повернемося до офлайн-навчання в школах, де є укриття, — продовжує керівниця департаменту.

Скільки школярів навчалось в офлайн?

— Станом на 6 жовтня в школах навчалось 4416 учнів, це 9,3% вінницьких школярів, — розповідає Оксана Яценко. — У нас навіть деякі школи вже перейшли у дві зміни, бо є багато охочих навчатися очно. Наприклад, у Вінниці є школа, в якій в офлайн, станом на 6 жовтня, навчалось 865 дітей. Там це до-

зволяє укриття.

Додамо, що станом на 22 вересня в очному форматі навчалось 3613 дітей, це 7,6% від загальної чисельності вінницьких школярів, яка загалом складає майже 47,5 тисячі. На початок серпня цей відсоток складав 3,4.

— Якщо батьки вирішать перейти з онлайн на офлайн, то можуть у будь-який момент прийти в школу, написати заяву і дитина буде долучена до очного навчання, — говорить Оксана Яценко.

У міськраді пояснювали, що на збільшення кількості охочих навчатися в очному режимі впливає декілька факторів. Серед них: безпекова ситуація у Вінницькому регіоні, відповідальність вчителів і адміністрації та те, що у закладах працюють над покращенням стану найпростіших укриттів.

— Поточні ремонти, які здійснювалися з облаштування найпростіших укриттів, закінчені. А роботи капітального характеру, які потребують розробки проектно-кошторисної документації та її експертизи, досить об'ємні та потребують більше часу на їх виконання. Зараз до кінця жовтня ще в десяти закладах освіти закінчують капітальні роботи, але, на жаль, ситуація в країні гальмує постачання матеріалів та комплектуючих, що необхідні для закінчення робіт, — підсумовує Оксана Яценко.

Ми запитали наших читачів у Facebook-сторінці, чи планують вони перевести дитину на офлайн форму навчання, якщо у школах знову повернуться до очного навчання.

Більшість відповідей була — «ні».

«Про яке офлайн-навчання може бути мова, в країні війна. Коли був коронавірус, всі були онлайн, а війна, то навчаймося під повітряні тривоги, під ракетами, під літаками. Всі надіються, що пронесе, а не дай Боже приліт по школі, потім будете лікти кусати...» — пише Юлія Сукало.

Ірина Пилипенко теж, наприклад, пише: «Поки не завершиться війна — тільки онлайн».

«Невже війна не така страшна, як ковід?» — каже Катя Сліпун.

Є ж вінничани, які пишуть, що їхні діти будуть навчатися за партами, якщо відновлять офлайн-формат.

«Кожний вирішує, це його життя... але мені цікаво, скільки батьків ведуть своїх дітей в укриття під час тривоги, коли ті вдома?» — ставить запитання Андрій Гайдай.

ЧОМУ У «ПИРОГОВЦІ» БІЛЬШЕ НЕ ПРОВОДЯТЬ МРТ ДОСЛІДЖЕНЬ

Проблема ■ Через несправність апарату в обласній лікарні вже кілька місяців не роблять МРТ. Ми поспілкувалися з директором медзакладу про причини, через які апарат не лагодять, й можливість закупівлі нового апарата, а також дізналися, як та за скільки проводять МРТ дослідження у приватних медцентрах нашого міста



У лікарні імені Пирогова МРТ більше не роблять. Єдиною альтернативою вінничан залишаються приватні медцентри



МИХАЙЛО КУРДЮКОВ,
 RIA, (095)1039671

У Вінниці не так багато місць, де можна пройти МРТ діагностику. Донедавна їх було п'ять, однак сьогодні таких залишилося лише чотири. Послугу перестали надавати в обласній клінічній лікарні імені Пирогова. Саме там дослідження коштувало найдешевше.

На сайті медзакладу досі можна бачити старі цінники: магнітно-резонансна томографія головного мозку коштує 421 гривню, а проведення МРТ одного відділу хребта — 428 гривень. Це приблизно втричі дешевше, ніж деінде у Вінниці.

Деяких містян обурило факт припинення роботи єдиного доступного у фінансовому плані апарата МРТ. До редакції надходили навіть повідомлення від вінничан про нібито умисне рішення керівництва лікарні не ремонтувати томограф, щоб пацієнти переплачували у приватних клініках, куди їх врешті направляли.

Директор лікарні імені Пирогова Олександр Жупанов підтвердив, що МРТ у них дійсно перестали проводити через несправності апарата. Після поламавання, пояснив очільник медзакладу, вони оголосили тендер на його ремонт. На це готові виділити понад двісті тисяч гривень. Знайшли навіть майстрів із Києва, які приїжджали, дивилися, пробували полагодити, однак марно — бракує необхідних деталей. Роздобути їх складно, бо такі апарати перестали випускати понад десять років тому.

Напруженість поля томографа у «пироговці» складає лише 0,5 Тесла. Жупанов каже, що усі інші у Вінниці використовують обладнання з напруженістю від 1,5 Тесла, що втричі більше. Перелік досліджень цей апарат також має обмежений: лише головний мозок і хребет. Через застарілість й зношеність обладнання, для отримання точних результатів пацієнтам іноді доводилося переробляти МРТ в інших медзакладах.

— Ми сподіваємося, що апарат все-таки вдасться полагодити,

адже з ним працювали люди, яких довелося відпустити без збереження заробітної плати. Новий ми придбати не можемо, бо він коштує близько 40 мільйонів гривень. Таких грошей у нас немає, — пояснив Олександр Жупанов. — Ходять чутки, що ми спеціально не ремонтуємо апарат, але це все дурниці. Ми хочемо, щоб він працював, готові платити за ремонт, але не можемо знайти деталей, навіть вживаних.

За словами очільника обласної лікарні, альтернативою для вінничан наразі залишаються лише приватні медзаклади. У місті ми знайшли таких чотири. Усі вони мають широкий перелік МРТ до-

сліджень, однак ми цікавилися лише тими, що були доступними в лікарні імені Пирогова: головний мозок та хребет.

«Євро Медсервіс»
 МРТ одного відділу хребта: 1200 гривень
 МРТ усього хребта: 3240 гривень
 МРТ головного мозку: 1400 гривень
 Телефон: 0960103757

«Меділокс»
 МРТ одного відділу хребта: 1650 гривень
 МРТ усього хребта: 3650 гривень
 МРТ головного мозку: від 1650 гривень

Телефон: 0800330130
«Нейромед»
 МРТ одного відділу хребта: 1500 гривень
 МРТ усього хребта: 3600 гривень
 МРТ головного мозку: 1550 гривень
 Телефон: 0682931881
«Міський лікувально-діагностичний центр»
 МРТ одного відділу хребта: 1550 гривень
 МРТ усього хребта: 3500 гривень
 МРТ головного мозку: від 1550 гривень
 Телефони: 0800605020; (0432) 605020

Синод ПЦУ визнав чудотворну ікону Божої Матері з Вінниччини загальноцерковною святинєю

ЛАРИСА ОЛІЙНИК, (068)0060772

Священний Синод Православної Церкви України благословив загальноцерковне шанування чудотворної ікони Божої Матері «Іверська-Мирненська (Мироточива)», яка перебуває у Вінницько-Барській єпархії, визначивши днем її шанування 26 жовтня. Про це повідомляє пресслужба Вінницько-Барської єпархії ПЦУ.

Ікона Пресвятої Богородиці «Іверська-Мирненська (Мироточива)» знаходиться у храмі, названому на її честь, у с. Мирне (колишня Кіровка) Калинівської територіальної громади Хмельницького району. У цьому ж храмі знаходяться й інші ікони, з яких впродовж багатьох років постійно витікає ароматне миро. До недавнього часу ці ікони називали «Кіровськими святинями» і відомі вони були не лише на Вінниччині, а й по всій Україні.

Перші чудеса від «Кіровських святинь» були зафіксовані у 2007 році. Біля дверей храму вранці перед службою люди по-

бачили ікону Всіх Святих. Як з'ясувалося пізніше, колись цю ікону разом з іншими святинями викинули на подвір'я зі зруйнованої у 1947 році місцевої Покровської церкви. Ікону забрав додому один набожний чоловік, заповівши дітям передати її у відновлений храм. Однак ікона замирилася вдома у цієї сім'ї, й родина принесла її під двері церкви, яку щойно відкрили у селі у пристосованому приміщенні.

Незабаром у церкві замироточила інша ікона — образ Христа Спасителя. Це сталося 14 серпня 2007 року на свято мучеників Маккавеїв, під час служби. Спочатку люди побачили лише сяйво, а мироточіння не помітили. Лише коли під іконою на підлозі побачили краплі і спробували з'ясувати їхнє походження, зрозуміли, що це миро, яке витікає з ікони і розповсюджує навкруги приємний аромат.

Мироточиву ікону Спасителя помістили в кіот поруч з іконою Всіх Святих. Незабаром сталось ще одне диво — на внутрішній

частині скла ікони Спасителя з дрібненьких крапельок мира з'явився нерукотворний образ Пресвятої Богородиці.

Третє чудо сталося восени, на свято архистратига Божого Михаїла (21 листопада 2007 року). Заплакала Іверська ікона Божої Матері, привезена настоятелем храму протоієреєм Віталієм Трачем з Браїлівського жіночого монастиря, що знаходиться неподалік від Вінниці. Незабаром сльози змінилися крапельками ароматного мира.

Саме ікона Божої Матері «Іверська-Мирненська» мироточить найбільше. Раз у тиждень настоятель збирає миро і роздає паломникам. Найсильніше образ мироточить, коли правиться Літургія. Миро стікає на вату, яку роздають вірянам. Іноді мироточіння буває настільки рясним, що за добу збирається понад літр мира.

У 2010 році на честь чудотворного образу Богородиці «Іверська» парафіяни за один рік збудували храм. І ось вже понад п'ятнадцять років головна святиня храму приваблює до себе



Ікона Божої Матері, яка знаходиться у с. Мирне (колишня Кіровка) Хмельницького району Вінницької області. Прославилася мироточінням і багатьма чудесами зцілень

прочан з України та зарубіжжя, які приїжджають до Мирного з надією і сподіванням отримати благодатну допомогу Божої Матері.
 До речі, сама назва села Мирне

походить від слова «миро». Місцеві жителі вирішили перейменувати село і замість радянської Кіровки, дати назву, яка б нагадувала про диво, яке Божа Матір зволила явити на цьому місці.

«Я БУЛА НА САМОМУ ДНІ...» ДОЛІ ЖІНОК З КРИЗОВОГО ЦЕНТРУ

Майже сім'я ■ На що сподіватись, йдучи на зустріч із жінками, які опинились у скруті? Навіть у мега скруті, коли немає де і до кого притулитися. Очікуєш за вказаною адресою побачити «долину болю і печалі». Натомість, кризовий центр «Ми поруч» зустрічає якимось дуже домашнім подвір'ям. Тут гарний будинок, чистенькі сходи, чепурні газони і кішка, яка сито потягується на порозі. Одна з...



АЛЬОНА РЯБКОКОНЬ,
(067)4333535

Тут живуть три кішки: Багіра, Скумбрія і різнокольорова, яку хто як хоче, так і називає. Частіше вона зветься Красуня. А ще є собака. Одна з дівчат приїхала в центр з дуже доброзичливим бульдогом Бусинкою, що поважно ходить поміж дітей. Ті нею бавляться, наче іграшкою, а вона лише похрюкує.

Всі жіночі розмови проходять, як правило, на кухні. Тож ми, після знайомства туди і йдемо. Доки навкруги бігають і гомонять діти. — Ми зараз духовкою не користуємось, електрочайником теж, перемо після 11-ї, тому шартлотку готували на сковороді, — говорять жінки і запрошують до столу, скуштувати смакоту.

Доки вмощуємось, господині бідкаються, що через тонке дно пательні яблука трохи підгоріли. А на смак ці яблука — наче карамелізовані, тож хвилювались дівчата більше за естетику.

ПЕРЕД ТИМ, ЯК ПІТИ НА КУХНЮ...

Адміністратор центру Люба живе неподалік від кризового центру. Працює в центрі вже півтора року. Дуже любить дітей, сумує за ними, коли йде на вихідні чи коли ті разом із мамами покидають центр. З дорослими їй буває важче, бо за кожним дорослим — історія, а кожну історію, хочеш чи не хочеш, пропускаєш крізь своє серце. А потім ночами думаєш, думаєш...

— Взагалі-то цей центр Юлія Дякун заснувала для жінок, які потерпають від домашнього насилля. Але за весь час існування тут було багато зовсім різних жінок і дітей, які через життєві обставини опинилися на вулиці, — говорить Люба. — А з початку війни тут було багато переселенців з Ізюма, з Києва, з Маріуполя... Більшість просто ночували кілька

днів, переводили похід і тікали з країни. Сьогодні в центрі «Ми поруч» живе три сім'ї переселенців з Краматорська і одна з Бердянська.

Зокрема, Марина, чорнява, молоденька, в неї троє дітей 4, 8, 10 років, живуть тут із серпня. Що далі робити, поки не знають, але не втрачають надію на краще.

— В нас там прильоти кожен день, чоловік попав під танковий обстріл в Артемівську, зараз лікується в госпіталі, а я з дітьми тут, — говорить Марина і додає, що влячна Юлії Дякун, не лише за прихисток, а й за лікування молодшого сина Єгора. — В нього була вроджена аномалія легеневих вен, і дві дірочки в серці. Сину нещодавно зробили операцію у Львові. З малюком все добре, через тиждень виписали, і він, наче нічого не було, бігає по будинку.

ПРИВОЗИТЬ ПОЛІЦІЯ, ПРИВОДЯТЬ ПЕРЕХОЖІ

До кризового центру «Ми поруч», кожна жінка потрапляє своїм шляхом. Або через знайомих, або коли побачила інформацію в соцмережах, або її привезла поліція, боронячи від чоловіка, чи соцпрацівник. Або ж її на вулиці побачив незнайомець і не зміг пройти повз.

— В нас є Надія, вона з Кривого Рогу, живе тут вже близько року, — розповідає Люба. — Якось вона йшла вулицею свого міста, везла перед собою дитячий візок із сином і дуже плакала. Їй не було куди йти, вона не знала, що робити. Це побачив незнайомий чоловік, і просто за руку привіз до Вінниці в наш центр. Таке викликає подив, але вселяє віру в те, що світ не без добрих людей.

Повно в кризовому центрі історій не таких гарних, як у Наді. Наприклад, зараз тут живе бабуся 80 років, її до центру привезла поліція. Звати бабуся Марія, якось вона прийшла до себе додому, а там квартиранти. Їх поселила дочка і сказала нікого на поріг не пускати. Жінка не знала, куди йти, сусіди викликали поліцію.

Поліція привезла бабуся в кризовий центр «Ми разом». Тут вона залишилась.

Живе у центрі дівчина-сирота. Виросла в інтернаті, почала працювати, їй виділили кімнатку в гуртожитку. А потім вона завагітніла. На батька дитини дівчина ніколи не розраховувала, але народити дуже хоче, тому що все життя була сама, а тут з'явилось щастя... Врешті з гуртожитку її попросили піти, бо з дітьми не можна. Дівчина опинилася на вулиці. Їй народжувати в грудні, каже, що це обов'язково станеться на Різдво. І хоча вона вже в декреті, продовжує працювати прибиральницею, а ще роздає обіди безпритульним при одній із вінницьких церков.

Є ЧОЛОВІК, Є КВАРТИРА, НЕМАЄ ЖИТТЯ...

Жінки, які потерпають від домашнього насилля, не дуже хочуть розповідати про себе, про своє. Не хочуть назвати свої імена, тому що їм соромно, їм болить, їм ще дуже довго треба буде лікувати душу. А ще маленькі душі їх дітей. І як вони самі говорять — всі

«Я не відчуваю себе з дитиною тут зайвою, чужою чи нахлібницею, я тут наче вдома. Вдома, де живе велика дружна сім'я»

наші історії дуже схожі. Просто є нюанси.

Катерина (ім'я змінене — авт.) потрапила до центру як жертва домашнього насилля і як переселенка. До Вінниці приїхала ще в 2014 році з Донецької області. Там у неї залишилися батьки, які зараз на окупованій території, і зв'язку з ними немає. В наше місто Катя приїхала з чоловіком, тут у них народився син, йому зараз чотири роки. Чоловік поїхав на північ заробити на квартиру у Вінниці. Повернувся, квартиру купив, дружині сказав: «Все, я своє на свої заробив, тепер твоя черга».

Як саме чоловік змушував її покинути житлові площу, вона не розповідає, відразу починає плакати. Так Катя опинилася з сином в кризовому центрі «Ми поруч».

За фахом вона вихователь-методист. Зараз, через війну, знайти роботу нереально, дитину в садочок влаштувати важко.

— Хоча навіть якщо буде місце в дитячому садочку, мені до дітей іти страшно, бо з нервами проблеми, психолог порадила спочатку себе в порядок привести, — розповідає Катерина.



Влада родом із Черкас, їй 21 рік. В центрі «Ми поруч» вже півтора року, тут народився її син Вадим. Цього року дівчина вступила до медичного коледжу

«Я БУЛА НА САМІСІНЬКОМУ ДНІ...»

Тендітна, рудоволоса і блакитноока — Владислава. Її мати померла три роки тому, батько поїхав на заробітки і де він зараз, дівчина не знає. У Влади є лише бабуся, саме вона привела сюди свою онуку, прагнучи врятувати її від поганого.

Дівчина родом із Черкас, їй 21 рік, в центрі «Ми поруч» вже півтора року, тут народився її син Вадим, якому рік і два місяці. Цього року дівчина вступила до медколеджу, після закінчення якого буде фельдшером.

— Я рік займалася з репетиторами, мені наймала їх Юлія Дякун, потім вступила на бюджет, — розповідає Влада. — Хочу і далі йти в медінститут, але потрібно, щоб Вадим трішки підріс.

Зараз дівчина говорить про майбутнє, про те, як стане на ноги і буде самостійною. До цього вона була на дні. Алкоголь, наркотики, компанія, яка засмоктала настільки, що ані сил, ані бажання вибратися в дівчини не було.

— Це сталося після дев'ятого класу, до того я була відмінницею, грала в теніс, танцювала, а потім все змінилось, — розповідає Влада. — Почались експерименти з випивкою, з наркотичними речовинами. Я, можна сказати, потрапила на дно і нічого змінювати не хотіла, тим паче закохалася в хлопця з цієї компанії. А потім завагітніла і зрозуміла, що мені потрібно зупинитись, що я хочу цю дитину.

ЗНОВУ НА ВІННИЦЬКІЙ ЛАВЦІ

Доки ми сиділи на кухні, їли шартлотку і пили каву, прийшла ще одна мешканка центру — Наталя Подолян. Про неї RIA писала в минулому році. Ця жінка жила на два вокзали, Козятинський та Вінницький.

Цього літа Наталю Подолян забрала з лавки біля лікарні швидкої допомоги вінничанка Руслана Кравченко. Їй стало зле на вокзалі, перехожі викликали швидку, та привезла її до лікарні на Київ-

ську. Наталі там зробили укол і випроводили на вулицю, бо без документів. Небайждужі почали телефонувати до волонтерів. Приїхала Руслана.

Вона знайшла квартиру, де Наталі дозволили побути тиждень.

— Правда, вона як почула, що я маю за квартиру платити, каже: «Дитино, кинь мене тут», — розповідає Руслана. — Як кинути? Поїхали ми з нею на цю квартиру, продукти купили, ліки, воду. Наступного дня пішла я в департаменті соціальної політики просити за Наталю. Мені сказали, що притулків для безпритульних немає.

Наталя з Кіровоградської області, побудувала там хату і поїхала на заробітки в росію. А чоловік хату приватизував на себе. Знайшов нову жінку, одружився. Доки Наталя була молодою, працювала, жила разом з подружкою. А потім впала, отримала проблеми з ногами, подружка десь поділася, а Наталя пішла жити на вокзал. Її документи залишилися в росії, вона тут. Тепер Наталя живе в кризовому центрі «Ми поруч». Каже, що юрист працює над тим, аби відновити документи, але все складно, бо її чоловік визнав Наталю мертвою, є навіть свідectво про смерть.

— Треба на могилу поїхати провідати, подивитися, в якому стані. Я все життя троянди вирощувала, в мене біля хати було 70 кущів, чи хоч один на могилку посадив, — сміється Наталя. — Всіх запрошую, буде така собі екскурсія, всім центром поїдемо.

Але немає в неї навіть могилки і вона про це знає. Є тільки дівчата з кризового центру і 12 диточок, які бігають навколо столу і по черзі запитують мене: «А як вас звати?», «А мене — Данило, Тимофій, Ліза...».



ДИВІТЬСЯ ВІДЕО НА 20MINUT.UA

Просто зчитайте QR-код камерою Вашої мобілки та дивіться відео! (Має бути встановлена програма QR Reader з Андройд-маркета або аналогічна)

Дуже просто стати благодійником

Кризовий центр «Ми поруч» існує за рахунок безмірного серця його засновниці Юлії Дякун і грошової допомоги благодійників. Коли жінка звертається за допомогою, особливо жінка з дитиною, в неї патова ситуація: немає грошей, немає роботи, немає родини, яка б могла допомогти. В кризовому центрі жінка

отримує психологічну і правову допомогу, вона отримує дах на голову, постіль, одяг і їжу для себе і для дитини. І все це безкоштовно, все це, щоб перепочити, набратися сил і повернутися в соціум. Кожен з нас може підтримати таку жінку і стати благодійником центру.

ПриватБанк:
5168755474088982
Дякун Юлія
Посилання на Моно Банку
<https://send.monobank.ua/jar/9VFcblQsSo>
Номер картки Банки
5375 4112 0050 8989
Пей Пал:
kcmuporuch@ukr.net



За підтримки Асоціації «Незалежні регіональні видавці України». У рамках реалізації грантового проєкту The Women in News з WAN-IFRA. Погляди авторів не обов'язково збігаються з офіційною позицією партнерів.



Захистіть свої гроші від кіберзлочинців. Поради від Київстар



БЛОГ

ПРЕССЛУЖБА
«КІВІВСТАР»

Сучасний телефон — важлива частина життя. Це зв'язок, фото та відео, листування, отримання медичних послуг, платіжний інструмент, база для збереження банківських та персональних даних тощо.

Із розвитком технологій набирає оберти кібер- та мобільне шахрайство. Злочинці вміло виманюють у користувачів гроші та особисту інформацію. Кожен, у кого є мобільний телефон, може стати жертвою шахраїв.

Кібершахрай — це комп'ютерний та мобільний злочинець, який зловживає довірою в цифровому просторі: викрадає персональні дані, паролі до особистих кабінетів, надсилає інформацію від імені інших, погрожує тощо. Шахрай може телефонувати і переконувати жертву повідомити особисту, фінансову чи конфіденційну інформацію, щоб пограбувати користувача.

РОЗПОВСЮДЖЕНІ ШАХРАЙСЬКІ СХЕМИ

1. Дзвінок ніби від «оператора»
Вам дзвонять з невідомого номера, називаються представни-

ком оператора чи банку, просять продиктувати код з SMS, який вам попередньо було відправлено, або вимагають повідомити дані банківської картки. Це — шахрай!

Співробітники мобільного оператора не телефонують абоненту із проханням назвати персональні дані, коди з SMS-повідомлень, дані банківської картки або паролі.

Порада: Якщо ви отримали подібний дзвінок, негайно покладіть слухавку. В жодному разі не розголошуйте PIN-код та CVV-код карти, одноразовий пароль із SMS незнайомій людині, навіть якщо вона називає себе представником авторитетної установи.

2. Крадіжка SIM-карти

Ваш мобільний номер телефону може бути вкрадено. Шахрай телефонує вам кілька разів підряд в короткий проміжок часу з невідомих номерів. Так він створює «історію дзвінків» на ваш мобільний, яку може використати для здійснення блокування номеру, а згодом і отримати дублікат заблокованої SIM-картки. А з тим — доступ до мобільних додатків, особистих кабінетів, у тому числі й до банківських.

Процедури операторів захищають абонентів від шахрай-

ських дій, але злочинці навчилися «виманювати» необхідну інформацію від людей, користуючись їх довірою.

Порада: зверніться до телеком-оператора із заявою, що дублікат вашої SIM-карти може бути виданий лише за наявності паспорту. Використовуйте складні паролі, своєчасно їх оновлюйте. Обирайте контрактну форму обслуговування — це перший захист від шахрайських схем із вашим номером.

3. Обіцянки виграшу та несправжні акції

Злодії діють від імені відомого магазину, компанії або соціальної установи і пропонують пройти невеличке опитування, заповнити анкету, а потім обіцяють грошовий подарунок або соціальну виплату.

Порада: Перед тим, як заповнювати будь-яку анкету та передавати свої персональні дані, перевірте в офіційних джерелах (сайт, гаряча лінія магазину) інформацію про обіцяний виграш або іншу виплату.

4. Фальшива благодійність

На тлі війни багато українців готові допомагати фінансово благодійним фондам або людям, які потрапили в біду. Шахраї користуються цим, створюють



ДБАЙТЕ ПРО СВОЮ БЕЗПЕКУ

фальшиві запити і просять гроші на допомогу.

Порада: Перераховуйте гроші тільки на офіційні рахунки перевірених установ (наприклад, НацБанк, фонд «Повернись живим», eПідтримка тощо) або людям, яких ви особисто знаєте.

5. «Допомога» рідним

До вас звертаються з невідомого номера та починають залякувати, ніби хтось із близьких потрапив у халепу і вимагають гроші. Як правило, такі дзвінки надходять вночі або рано вранці.

Порада: Негайно припиніть діалог — покладіть слухавку, не відповідайте на подальші повідомлення. Заспокойтеся та

ретельно перевірте інформацію. Передзвоніть своїм близьким і запитайте, чи дійсно необхідна допомога. Зверніться у правоохоронні органи.

Завжди зберігайте спокій. Перевіряйте інформацію. Не довіряйте незнайомцям та надійно зберігайте персональні дані.

Жовтень — міжнародний місяць кібербезпеки, про яку слід пам'ятати завжди. Дотримуйтеся правил кібергігієни, а у випадку шахрайства повідомляйте про злочин мобільному оператору, службу безпеки банку, а також зверніться в Кіберполіцію та Поліцію. І залишайтеся у безпеці!

513516



Захищаючи свої кордони

БЛОГ

НАТАЛІЯ ІШКОВА,
ПСИХОЛОГ

Якщо у вас є голка, ви можете нею шити, колоти чи рити колодязь. Якщо у вас є пазурі, вони можуть служити як для полювання, так і для оборони. Захист своїх кордонів особистості — це здатність реагувати зі свого арсеналу за призначенням.

Мистецтво ведення війни — це збереження світу і впорядкування хаосу. В першу чергу це психологічна зброя, яка підкріплюється інструментами захисту.

Неможливо, наприклад, зберігати спокій чи байдужість, коли якийсь чужий дядько лізе до вас через ваш паркан на вашу територію.

Єдиний спосіб захисту своїх кордонів — це говорити прямо та твердо, що ви не згодні з ходом подій. Наприклад, ви заговорили щось у ресторані, а вам принесли не ту страву — скажіть про це офіціанту відразу; вам пропонують бізнес-стосунки свідомо, які вам не вигідні; запрошує на побачення людина, з якою немає збудження інтелекту, вам намагаються продати товар, який не потрібен вам — не придумуйте відмовок, скажіть

прямо, що не зацікавлені у цих стосунках.

Бути твердим — це не означає бути злим, це бути чесними із собою та з іншими людьми.

Ніхто не має права вриватися у ваш світ, ваш бізнес, у ваш дім і сім'ю, змушуючи вас відчувати незручність.

Як правило, особисті межі формуються у дитинстві. Дитина вчиться поважати чужі та відстоювати свої, при цьому розуміючи безпечно для неї дистанцію. Коли цей досвід не сформований у сім'ї, людина або страждатиме і підкорятиметься, або стане агресором.

Дайте відповідь на питання:

Приймаючи рішення, це ваше бажання чи ви комусь догоджаєте?

Чи часто ви кажете НІ, а в кінцевому рахунку ви виконуєте волю іншої людини?

Чи часто ви кажете ТАК, а маєте на увазі НІ?

Вам легко висловити свою думку проти волі більшості?

Чи часто ви виправдовуєтеся? Навіть якщо ви відповіли собі схвально хоч на одне із питань, ваші кордони порушені.

Захищати свої кордони не вийде без їх прояснень у своїй свідомості. Як із вами можна, а як не можна?

Що з людьми, що з межами

держави — одне й те саме.

Особистість та держава починаються з побудови кордонів.

Пам'ятаєте, як колись на уроці географії ви обводили на контурній карті кордони держави? Демаркація буває і психологічна в своїй голові.

Ви можете не ділитися своїми особистими речами, не дозволяти торкатися вашого тіла, якщо ви цього не хочете. Ваш час — тільки ваш, як і ваша сім'я, ваш будинок, двір чи автомобіль, гроші та статус у суспільстві.

І тільки ви маєте право вирішувати, коли допускати когось у свій світ — і якщо так, то людей із загальними цінностями.

РЕКЛАМА

НАЦІОНАЛЬНА ГВАРДІЯ УКРАЇНИ
СЛУЖБА ЗА КОНТРАКТОМ
 Запрошуються чоловіки
 (вік 18-60 р.)

- патріотично налаштовані
- фізично розвинені
- без судимостей
- кар'єрний ріст

3/п від 11000 грн. + соц.пакет
 Тел. у м. Вінниця: (0432) 61-80-10, (067) 659-15-46

БАНЯ НА ДРОВАХ
НА БЕРЕЗІ МАЛЬОВНИЧОГО ОЗЕРА

В наявності віники:
 - березові
 - дубові
 - канадський дуб
 - дубово-липові
 - березово-липові
 - липові
 - кропивні
 - вербові
 - полинові
 - з травами:
 * звіробою
 * м'яти
 * полину
 * кропиви

ГОТЕЛЬ ПРАЦЮЄ
 (099)65-83-530
 (099)64-12-870
 (067)15-81-289
 (066)86-90-588

160 грн/л
мед із заповідного краю

513183

ЖИВЕМО В СТАНІ СТРЕСУ. ЯК ЗБЕРІГАТИ МЕНТАЛЬНЕ ЗДОРОВ'Я

Поради ■ Повномасштабна війна триває більше 240 днів, і весь цей час чимало українців переживають тривогу, стрес та страх. Особливо ці відчуття посилилися внаслідок масових обстрілів, які розпочалися з 10 жовтня. Ми запитали у психотерапевтки, як підтримувати своє ментальне здоров'я зараз?



НАТАЛІЯ КОРПАН, RIA,
 (097)1448132

Допомогла нам розібратися у цій темі психотерапевтка Валерія Кваша. Вона експертка зі стресостійкості та запобігання емоційному вигорянню. А також творчиня першого безплатного чат-бота емоційної підтримки — Teva.

Як зберегти витримку в умовах масованих повітряних атак?

— Перш за все варто подбати про свою безпеку, не нехтувати сигналами повітряної тривоги та за можливості перебувати у сховищах, поки вірогідність обстрілів зберігається, — каже Валерія Кваша. — Проте масовані повітряні атаки, окрім фізичної небезпеки, несуть і психічну, адже викликають сильне напруження, тривогу, страх і являються джерелом хронічного стресу, який негативно впливає на наш організм. Зберігати витримку в умовах масованих повітряних атак допо-

магають дихальні вправи, тілесне заземлення та контакт з іншими людьми.

Проста дихальна техніка, що допоможе заспокоїтись:

1. Зробіть глибокий вдих через ніс (рахуючи від 1 до 4)
2. Затримайте дихання (рахуючи від 1 до 7)
3. Зробіть повільний видих через рот (рахуючи від 1 до 8). Додайте при цьому будь-який звук, якщо хочеться.

Повторюйте протягом кількох хвилин.

Якщо ви забули до скількох треба рахувати — не страшно. Просто сконцентруйтеся на диханні, спробуйте його уповільнити та поглибити і зробіть акцент на видиху, — каже психотерапевтка. — Також можна зробити тілесне заземлення для зняття напруги. Для цього треба стати ногами на підлогу та сильно надавити на неї. Уявіть що від ступень до маківки піднімається енергія. Неквалітивно простежте за кожною частинкою тіла, знизу догори. Спробуйте по-

вільно «вдихати» через ступні і «видихати» через долоні.

Також допоможе зменшити напругу: напружте/розслабте м'язи, пострибайте, потрусіть кінцівками та покругіть головою — зробіть будь-які активні рухи. Обійміть своїх близьких і розкажіть їм, що відчуваєте.

Як розпізнати, що в мене з'являється психічний розлад?

— Травматичні події та стрес можуть спровокувати психотичні епізоди та психічні розлади. Проте їх наявність діагностує лише лікар-психіатр після комплекс-

Будьте уважні та менш вибагливі до себе — не вимагайте довоєнних емоційних реакцій, продуктивності та ефективності

сного обстеження. Згідно з дослідженнями, під впливом довготривалого стресу (який провокує війна) можуть розвиватися тривожність, депресія, ПТСР та афективні розлади, пов'язані з проявом надмірної агресії.

Тож, якщо ви помітили, що ваш стан різко змінився, і ви не можете впоратися з цим самотійно — краще звернутись до спеціаліста.

На що варто звертати увагу у своїй поведінці?

За словами психотерапевтки, особливу увагу треба звернути, якщо виникають наступні стани:



Психологиня Валерія Кваша. Вона пояснює, що емоційні гойдалки під час війни — це нормально. Однак, якщо це заважає вам жити — краще звернутися до спеціаліста

- сильна і довготривала тривога;
- панічні атаки;
- довготривале порушення сну;
- різкі перепади настрою;
- постійна апатія, сильна втома, відсутність сил, бажань;
- нетипове і довготривале небажання контактувати з іншими людьми і стежити за своїм виглядом та гігієною;
- нав'язливі стани;
- галюцинації;
- маячні думки — ідеї фікс, які йдуть врозріз з реальністю.

Коли варто не затягувати відвідування психотерапевта/психолога?

— Емоційні гойдалки, як і наявність будь-яких сильних переживань під час війни — це нормально. — продовжує спеціалістка. — Проте, якщо вам не вдається повертатися до стану спокою, емоції заважають жити, ви страждаєте від порушень сну, або психосоматичних проявів, варто звернутися за допомогою до психолога/психотерапевта.

Надзвичайно піклуватися про себе вже зараз, адже стрес накопичується і посилюється, що спричиняє зміни в мозку, і деякі з них являються незворотними.

Отже, ваша турбота про себе зараз — це вклад у майбутнє, ваше і кількох наступних поколінь.

Які є профілактичні дії, щоб підтримати своє ментальне здоров'я і не «дійти до критичної точки»?

— Найкраще, що ви можете для себе зробити — намагатися відновити ресурс за кожної можливості. Згадайте, що приносить задоволення і робіть це частіше — прогулянки, смачна їжа, комфортний одяг, творчість, споглядання природи, розмови з близькими й обійми є чудовим антистресом. Добре допомагає спорт, проте лише той, яким вам хочеться займатися. Примусові фізичні навантаження, навпаки, шкідливі, адже спричиняють додатковий стрес.

Будьте уважні та менш вибагливі до себе — не вимагайте довоєнних емоційних реакцій, продуктивності та ефективності. Давайть собі більше часу на роботу, відпочинок та відновлення. Адже навіть якщо ви намагаєтесь жити звичним життям і акцентуватися на хорошому, фронтові події вносять свої корективи у психологічну стабільність та сильно виснажують, викликаючи постійну фонову напругу.

Де можна отримати безплатну допомогу

Зібрали для вас контакти гарячих ліній, де можна одразу ж отримати підтримку, або записатися на безплатний прийом.

Варто жити. Телефон: 5522.

Національна гаряча лінія для дітей та молоді. Телефон: 0 800 500 225.

Цілодобові телефони довіри — 0 800 501 212; (044) 456 17 02; (044) 456 17 25.

Lifeline Ukraine. Телефон: 7333.

Онлайн-платформа «Розкажи

мені». Треба залишити заявку на однойменному сайті і фахівець зв'яжеться з вами.

Психологічна підтримка «Обійми». Треба залишити заявку за посиланням: <https://cutt.ly/NB1bS1v>. Спеціаліст зв'яжеться з вами.

Платформа «Ії підтримка» для жінок та ЛГБТ-спільноти. Треба залишити заявку за посиланням: <https://cutt.ly/JB1n1cW>. Психолог зв'яжеться з вами.

Також є кілька чат-ботів, де можна отримати першу психологічну допомогу.

Teva. Посилання: <https://cutt.ly/FB1cJ3Q>.

«Друг. Перша допомога». Посилання: <https://cutt.ly/uB1c0eH>.

«Еломія». Посилання: <https://cutt.ly/8B1vrUN>.

«Як ти?» Посилання: <https://cutt.ly/SB1v3WN>.

«Слова Допомагають». Посилання: <https://cutt.ly/oB1b0hM>.

РЕКЛАМА

511617

СЛУХОВІ АПАРАТИ

Скринінг, підбір, тестування
БЕЗКОШТОВНО

Доступні ціни

Апарат "невидимка" за 1 годину

Товар сертифіковано. Сертифікат № PR.402-17 від 28.08.2020 р. Дійсний до 18.06.2024 р. Виробництво SIVANTOS GmbH (Ерланген, Німеччина), кошична назва SIEMENS AT.

вул. Кропивницького, 1 тел. (0432) 52-77-37; (095) 286-37-37; (068) 286-37-37*

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ ЗАШКОДИТИ ВАШОМУ ЗДОРОВ'Ю

ПРОГРЕСИВНА ІТ-ОСВІТА ОНЛАЙН!

Вінницька ІТ-Академія

СТАНЬ

- ПРОГРАМІСТОМ
- ТЕСТУВАЛЬНИКОМ
- WEB-ДИЗАЙНЕРОМ
- ПРОЕКТ-МЕНЕДЖЕРОМ

ГАРАНТОВАНО!

067-431-19-21
 ITA.IN.UA

КОМУСЬ ПРОСТІШЕ ВИЙТИ ТОРГУВАТИ

На узбіччі ■ Церква і вокзал — це топи міста, тут відчиняються двері до віри. В першому випадку — в бога, в другому — на краще життя. Напевне тому ці місця люблять люди, які віру втратили, і тепер просять подати їй у перехожих. Церква і вокзал також мають двері на узбіччя життя, хоча чути таке — пригнічує, а бачити — жахає, особливо коли у цього узбіччя жіноче обличчя



АЛЬОНА РЯБОКОНЬ,
RIA, (067)4333535

Коли людина просить милостиню? Коли в неї щось зламалося? Стрижень, віра,

доля... Чи втратила пружність межа, яка контурує і гордість, і гідність, і волає на приниження?

Адже не все втрачено, коли людина оббиває пороги соціальних служб і волонтерських організацій, прагнучи довести свої потреби. Не все втрачено, коли людина одягається виключно в секунді чи гуманітарці і харчується бозна чим. Але коли вона падає на коліна і починає просити гроші — наче привселюдно визнає свою поразку.

Так? Чи не так?

Я відводила сина до школи. Біля магазину, на картонці сиділа молода жінка, вагітна, поруч дитина десь чотирьох років, вони просили милостиню. Готівки не було, а нічого їй не дала. В голові: добре, що сьогодні не холодно, спокійний малюк... Що в неї трапилося? Через скільки їй народжувати? Охайні і чисті. Де їй рідні?.. А фоново: навіть якщо побачила, тепер думати, соромитись, що в мене все відносно добре. Психолог пояснив, що ця фонова думка попсова — всі її думають. Але потім прийшла думка конструктивна — цій жінці можна допомогти.

Це було у вересні. Ту жінку я більше не бачила.

90% ТАКИХ ЖІНОК МАЮТЬ ДІМ, СІМ'Ю...

До вінничанки Руслани Кравченко така жінка прийшла просто до її порогу. Точніше до хати, де живе її старенький батько. Це було взимку, жінка була легко одягнена і просила не грошей, а трішки дров, щоб зігрітись. Батько Рус-

лани запросив її до хати погрітись, Маша, так звали жінку, живе в цій хаті вже другий рік.

— Я приїхала до батька, бачу Машу, розпитую, що сталося, вона каже, що грілася тут неподалік, документів немає, куди йти — не знає, — розповідає Руслана, яка залишила жінку в себе і почала з'ясовувати, хто вона і чому опинилась тут. — Випитала, що колись та жила на Старому Місті, на вул. Данила Нечая, тож поїхала шукати сусідів.

Сусіди розповіли, що дійсно така тут жила з мамою і двома братами. Мама померла, брати хату продали, а де поділася Маша, ніхто не знає. Щоб влаштувати людину в притулок чи лікарню, потрібні документи. Тому Руслана Кравченко вирішила ці документи Маші відновити і пересвідчилася, що Дантові кола ніщо проти системи.

— Я зверталася в міграційну службу, в поліцію, соцзахист — нічого, — розповідає Руслана. — Єдиний вихід: відновити документи через суд, але звернутись до суду має Маша, а в неї немає документів, або опікун, або вона дає мені довіреність, але в неї немає документів. А ще це може бути представник соціальної служби.

Прийшла Руслана в соцслужбу просити допомоги і у відповідь почула: «Ой, ви стільки зробили, ми стільки не зможемо, продовжуйте».

— Я кажу: «сама все напишу, складу позов, ви тільки подайте», та де там, — розповідає Руслана. — Але є в кожній структурі особлива людина, до неї мене і направили. Цією людиною виявився Євген Козлов, це людина магія, тому що не знаю як, але він зміг розговорити Машу.

Жінка розказала, хто вона, де жила, де працювала, потім почала згадувати, як водила дітей в садочок через якийсь міст.



У соцслужбі кажуть, що жінка, яка йде жебракувати від безвиході — не часте явище. Багато таких жінок мають квартири, родичів, але чомусь їдуть на залізничний вокзал

— Євген Козлов, каже до неї: «Стоп, у вас є діти?», вона відповідає: «Так», — говорить Руслана. — І починає всіх поіменно перераховувати, з датою народження. З'ясувалося, що в неї було четверо дітей. Два сина живі, одна дочка померла при народженні, інша маленькою втопилася. Було два чоловіки, останній теж помер.

Доки Маша це все розповідала, Євген Козлов десь періодично бігав і щось шукав, потім приходив, показує копію паспорта і питає в жінки: «Це ваш син?»

— Так, це мій Діма, — відповідає Маша.

— Він у Вінниці живе, — каже Євген Козлов. — Є номер теле-

За словами психіатра Ольги Чайки, четверта частина серед безхатченків — люди з важкими психічними патологіями

фона, дзвонимо?

Зателефонувала до нього Руслана, слухавку ніхто не взяв, згодом на вайбер прийшло повідомлення: «Ви хто, що хочете?»

«В мене ваша мама», — пишу відповідь.

«В мене 12 квадратних метрів житла, грошей немає, не турбуйте», — відповідає син.

«Я нічого в вас не прошу, хай ваша мама в мене живе, допоможіть документи відновити, для цього потрібно підтвердити особу», — кажу йому.

А потім цей Діма розповів не-

селу історію його сім'ї. Як колись вони з мамою жили в квартирі на Космонавтів, батько помер, старший брат жив окремо зі своїм батьком, першим чоловіком Марії. Як до його мами звернулася по допомогу подружка, в той син потрапив у біду і потрібні були гроші. Маша заклала квартиру і взяла кредит. Гроші ніхто не повернув, і вони опинилися на вулиці.

Ніхто з родичів жінку з сином на поріг не пустив. Вони жили в під'їздах, під сходами, харчувалися сміттям. А потім Маша десь загубилася. Її психіка вже була не впорядку після смерті двох дітей і чоловіка, а втрата житла напевне стала останньою краплею.

Син був підлітком, залишився сам, ночував у підвалі комп'ютерного клубу, потім там підробляв, працює там і досі. Він вважається сиротою, прописаний в кімнаті на Немирівському шосе, там прописують всіх безпритульних. Це просто місце реєстрації, але без права проживання. Зараз там прописана і Маша. Руслані вдалося відновити її документи. Кудись відправляти цю жінку вона не стала, та так і живе в її батьківській хаті.

«ЛЮДИНА МАГІЯ»

В Євгена Козлова, заступника директора — начальника відділу «Служба соціальної роботи в громаді» міського центру соціальних служб (це про нього розповідала Руслана Кравченко), телефон під час нашої розмови не завокав. Основна причина дзвінків — він разом з однією громадською організацією працює над відкриттям

у Вінниці шелтеру (притулку) для людей, які опинилися на вулиці.

Вже є приміщення, там потрібно зробити ремонт, і ще купу всього. Але ідея класна — тому що туди зможе прийти кожен, і навіть без документів — поїсти, помитися, переночувати. Якщо потрібно, отримати меддопомогу і допомогу з відновленням документів (для цього буде соцпрацівник). Крім того, якщо людина захоче, в центрі допоможуть повернутися з вулиці в соціум.

Щодо жінок, які опиняються на вулиці, основною причиною, на думку Євгена Козлова, є домашнє насилля. Але при центрах соцслужб існують стаціонарні відділення — кризові кімнати. Якщо жінка не може поїхати в обласний притулок, який знаходиться не в місті, але їй зараз і тут загрожує небезпека — приїздить спеціальна бригада і відвозить жінку в безпечне місце. Там підписуються документи про нерозголошення адреси, вимикається геолокація на телефоні, попереджають жінку про правила перебування, і вона може бути там 10 днів сама або з дитиною, і для цього їй не обов'язково мати документи.

— Для таких жінок є притулки, один на область (два, якщо місто — мільйонник) і вони достатньо місткі, куди можна потрапити без документів і без довідки про здоров'я. Вже там на місці всі ці питання можна буде вирішувати, — говорить соцпрацівник. —

У поліції також є спеціальна бригада проти домашнього насилля, в народі її кличуть «Поліна». Працює у Вінниці з 2018 року.

Це теж свого роду робота

За словами психіатра Ольги Чайки, серед безхатченків десь четверта частина — це люди з важкими психічними патологіями. Якщо говорити про жінок, то в минулому в них був якийсь аб'юз, їх або вигнали з роботи, або покинув чоловік, або сталася ще якась трагедія, і жінка згодом опинилась на вулиці. Враховуючи, що наша соцполітика не налаштована на те, щоб таких людей реабілітувати — їх дуже багато. Але не можна говорити про психічні розлади в людини, яка просить милостиню. Психічно хвора людина скоріше буде по смітниках ходити, шукати їжу. А такий складний ланцюг, щоб стати — зіграти роль — отримати гроші — купити їжу — це для них нереально.

— Є такий термін «вивчена безпорадність» — ось це про жінок, які просять милостиню. Вони вважають, що опинилися в даній ситуації через певні обставини, — говорить психіатр. — Вони не розуміють, що можуть в принципі щось змінити. Але є швидкі і легкі гроші і постійно працює підкріплення — тобто яка б не була ситуація, така жінка гроші отримає.

Тому говорити про те, що жінка просить милостиню, тому що в неї проблеми з психікою, не можна. Хоча, як наслідок такого життя, психічні розлади в них можуть виникнути.

— Варто розуміти, що серед таких жінок дуже багато тих, хто раніше вже мав у житті випробування, умовно кажучи, їм не звикати при-

нижуватись, — говорить психіатр. — Але приниження, коли тебе б'ють, і приниження, коли ти просиш гроші, спектрально різні.

До речі, Ольга Чайка зробила цікаве порівняння жебраків з вуличними музикантами і живими скульптурами.

— Це те ж саме, хоча ми собі якось пояснюємо те, що даємо їм гроші: «ну вони ж грають, співають, гарно стоять», тобто ми платимо типу за якусь роботу, а у жебраків роботи немає, ми платимо їм просто за фактом існування, — говорить лікарка. — Хоча і там, і там спекуляція. Перша категорія спекулює на наших якихось духовних потребах. Друга — на нашій жалості, і до речі, це не абияка акторська гра, а значить теж робота.

Ми живемо у вільній країні

Якщо ви не байдужа людина, і проходячи повз церкву, вокзал, магазин бачите людину, жінку, яка просить милостиню, особливо жінку з дитиною — можна телефонувати на номер: 15-60.

Одразу створюється мобільна дисциплінарна команда (лікарі, служба захисту дітей, поліція, соцслужба) і виїждять на виклик. Хоча... За словами адвоката Аліни Шеремет, в Україні діє Закон «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні». Цей закон дозволяє всім особам вільно пересуватися та обирати місце проживання на всій території країни. Навіть якщо це територія тротуару біля магазину, а місце проживання

обмежене декількома сантиметрами картону кавового кольору. Забороняється тільки поява в громадських місцях у п'яному вигляді, тому що це ображає людську гідність і громадську мораль, за що людину можуть притягнути до адміністративної відповідальності за статтею 178 Кодексу України про адміністративні правопорушення. — Стосовно жебракування, воно в цілому законодавством не заборонене, проте заборонено жебракувати з дітьми, за це передбачена кримінальна відповідальність, а також з тваринами, за це передбачена адміністративна відповідальність, — розповідає адвокат.

И ТІЛОМ, КОМУСЬ — ЖЕБРАКУВАТИ

Є в нас також притулок для людей, які опинилися в складних життєвих обставинах, але, на жаль, там певна процедура, яку регламентує департамент соцполітики: треба зібрати пакет документів. Круто, коли є посвідчення особи. Але, як розповідає соцпрацівник, бувають ситуації, коли фактично є людина, фактично є дитина, а документів взагалі ніяких.

Правда, з дітьми проблем немає. Їх забирають з вулиці і прилаштовують у лікарню, потім у притулок. А служба у справах дітей вже згодом замовляє свідоцтво про народження. Якщо дитина не знає, як її звати, включається процес пошуку спочатку рідних/знайомих, а якщо дитина знає, як її звати, просто замовляється свідоцтво.

— Цей процес пошуку імені та прізвища дитини дуже «творчий», і єдиного алгоритму немає. Добре, що є алгоритм, як що дитину з вулиці доставити одразу в якесь тепле місце, де її поміють, одягнуть, нагодують, напоють і спати покладуть, — розповідає Євген Козлов. — З дорослими людьми цей процес складніший. Коли в дорослої людини немає документів, її взагалі нікуди не можна прилаштувати.

КОЖНОГО РОКУ +500

Через те, що останній раз населення України рахували в 2002 році, на всеукраїнську статистику по людях, які опинилися на вулиці, розраховувати не варто. Хоча у Вінниці соцслужби ведуть власну статистику людей, що опинилися в тяжких життєвих умовах.

— І щороку цифра стала, десь +500 осіб у рік. Крім того, є, так би мовити, фан-клуб постійних клієнтів, які щороку звертаються в соцслужбу відновити документи, щоб отримувати допомогу, — розповідає Євген Козлов. — Якщо безпритульний черговий раз втратив документи, процес відновлення простий, тому що в базі є біометрика, і людина може прийти в будь-який паспортний стіл, за її заявою відкривають обліковий запис, зв'язують відповідність з фото, ми оплачуємо витрати, і людина отримує документ.

Насправді за відновлення документів має сплатити сама людина. Але мова про 400 грн, тож часом це покладається на кишеньку соцпрацівника. Хоча інколи безхатченки підробляють, особливо, якщо людина більш-менш себе доглядає, її можуть взяти на якусь підсобну роботу, і тоді вона сама оплачує відновлення документів.

— Ну і вони жебракують, і гроші в них є, але сказати стовідсотково, що в них будуть гроші в певний час на певну справу — не можна, — говорить пан Євген і додає, що серед безхатченків переважають чоловіки. Хоча біля церкви і на вокзалі жебракують переважно жінки.

ЖІНОЧЕ ОБЛИЧЧЯ ЖЕБРАЦТВА

За словами соцпрацівника, жебракувати до Вінниці жінки, як правило, приїзять із районів, є, звісно, невелика кількість місцевих. — Можливо, це суб'єктивна статистика, але в 99 випадках цим жінкам є куди повернутись, тобто в них є житло, — говорить соцпрацівник. — Наприклад, у Вінниці з Калинівського району приїздила жебракувати жіночка років 40. У неї є будинок, документи, але, як вона казала, здоров'я немає, щоб город обробляти, курей тримати. Простіше прийїхати в місто, посидіти кілька годин і отримати від добрих людей гроші.

У соцслужбі кажуть, що жінка, яка йде жебракувати від безвихо-

Жебракувати до Вінниці жінки, як правило, приїзять із районів. Хоча є, звісно, невелика кількість місцевих

ді — не часте явище. Багато таких жінок мають квартири, родичів, але чомусь вони їдуть на залізничний вокзал. Там вони їдять (є громадські організації, в тому числі міськрада, які опікуються обідами безпритульних), жебракують, а потім наче з роботи повертаються додому. Якщо мова про звичайне жебракування, такі жінки легко йдуть на контакт коли до них підходять працівники соцслужб. Але, коли це кришований бізнес (такі випадки теж є), то вони дуже швидко збираються, йдуть і розмовляти не хочуть.

— До якої категорії тоді можна віднести вагітну жінку, яку я побачила біля магазину? — запитую в пана Євгена.

— Знаєте, в нас є одна вагітна, тільки ми бачимо, що вона жебракує, викликаємо поліцію, ведемо її у відділок, а вона там дістає подушку і все — народила, і так вже пару років, — говорить Євген Козлов.

— І не боїться, що люди її впізнають? — запитую.

— Ні, тому що чим далі, тим важче її впізнати, бо вулиця, хо-

лод, спека, а ще на колінах стояти на тій картонці, і в 25 років — артрози, проблеми зі шкірою... Ми вже років два з однією такою жінкою маємо справу, і вона заробляє немало. І дуже велика підозра, що вона не з мафією зв'язалась, а сама на себе працює.

ДЛЯ КОГОСЬ ДНО — БУДЕННІСТЬ

Оксана Оришук, голова ГО «Центр громадського здоров'я Незалежність», більше двадцяти років працює в сфері профілактики. З людьми, які вживають ін'єкційні наркотики; з жінками, які пропонують сексуальні послуги за гроші; з безхатченками; з колишніми ув'язненими; з чоловіками, які пропонують секс чоловікам.

За словами пані Оксани, жінки по-різному обирають собі модель життя і поведінки, коли опинилися в скрутних умовах.

— Комусь простіше торгувати своїм тілом, комусь простіше просити на паперті у перехожих, — говорить Оксана Оришук. — Я раніше думала, що людина опиняється на вулиці через складні життєві обставини. Насправді у багатьох людей, які зараз на вулиці, є родичі, діти, батьки, є житло. І є купа історій про те, як їх просто купали.

Напевне, не одразу потрапляє людина і на шаблону «жебрак». Щось пробує робити, але якщо немає документів, роботу отримати важко, всі процедури займають час та гроші. Спочатку людина потрапляє в коло, а потім починається процес адаптації.

Як це не страшно звучить, але людина може адаптуватися до будь-чого. І коли нам здається, що там дно, для тих, хто на дні — це звичайний спосіб життя. І багато хто вже не хоче нічого змінювати. Вони живуть за принципом задоволення потреб «тут і зараз»: хочу їсти — треба добути їжу, хочу тепла — треба знайти де зігрітися.

А коли людина просить милостиню, це найпростіший шлях отримання вигоди. Особливо, коли в тебе є маленька дитина або вагітність — на це перехожі дуже реагують, або якесь каліцтво — це дуже швидко, сильно і неприємно лоскоче людське сумління.

— Хоча, коли люди просять на лікування собі чи комусь, більшість дійсно потребує допомоги і це крик, — говорить Оксана Оришук. — Тому що насправді людського горя дуже багато і багато тих, хто від нього ламається.

Світова статистика безхатченків говорить:



Жіночі «10%»

За статистикою, в усіх профілактичних та реабілітаційних програмах лише 10% жінок. Насправді допомоги потребує набагато більше

Не звертаються по допомогу, тому що:

- Соромляться
- Уникають приниження
- Через вивчену меншовартість (вважають себе другорядною по відношенню до чоловіка)
- Адаптуються

Процедура:

Як забирають дитину з вулиці соц працівники

- Знаходимо бродячу дитину
- Викликаємо ювенальну превенцію
- Оформляємо з ними акт покинутої/знайденої дитини
- Відвозимо в лікарню 2 тижні на карантині: огляд, аналізи, лікування, щеплення
- З лікарні дитину актом переводять в притулок

Сектор протидії домашньому насильству

У Вінниці працює два екіпажі поліції, які виїзять на виклики по домашньому насильству

В 2021 році 3088 викликів

На жовтень 2022 року 1500 викликів

У профілактичних та реабілітаційних програмах лише 10% жінок

Чому людина опинилась на вулиці або чому людина почала приймати наркотики? Немає якогось загального алгоритму: я роблю те, те, те — і опиняюсь на вулиці.

Ні. На вулиці може опинитись будь-яка людина — незалежно від соціального статусу і статку.

— Ми звикли думати, що на вулицю потрапляють якісь маргіналізовані люди, але насправді прийти, наприклад, до вживання наркотиків може і благополучна людина, і чоловік, і

жінка. Просто жінок не так видно, — говорить Оксана Оришук. — Вони через певне ставлення до них, не так часто звертаються за допомогою. І мова не завжди про профілактичні чи реабілітаційні програми. Мова навіть про медичну допомогу, тому що осуд суспільства по відношенню до жінок особливо нещадний.

А жінки, навіть перебуваючи в системі, можуть відчувати сором, приниження. Уявіть на хвилинку: ви така жінка, приходите в лікарню,

а вам там «йди звідси або приходь завтра», і так кілька разів, і все це зверху, з осудом, огидою. Вона раз прийде, другий, на третій — ні. А наркотик, це дуже гарне знеболювальне. При чому знеболює воно як тілесні хвороби, так і душевні. Тому така жінка краще знайде собі дозу, ніж знову піде випробувувати долю та приниження від суспільства.

І таку реакцію дасть будь-яка людина, тобто не варто знецінювати працю медиків. На вулиці, в тран-

спорті... — всі відсахнуться від жінки, яка виглядає неохайно, хворо. Тому у Вінниці незабаром відкриється шелтер для таких людей. Вони зможуть прийти — помитися, поїсти, поспати, підлікуватися...

— Центр ми відкриваємо, тому що стикнулися з проблемою, що людина, яка втратила документи (а люди, які потрапляють на вулицю, часто їх втрачають), не може отримати мед допомогу, — розповідає Оксана. — У зв'язку з медреформою, в людини

має щонайменше бути документ, який засвідчує особу. Силами громадських організацій, жінки і чоловіки, які опинилися на вулиці, отримують можливість їсти, одягатись, лікуватись. А от ночувати їм ніде, тому і виникло питання про шелтер, де вони в холодну пору року зможуть знайти собі прихисток, дах над головою, постіль. А вже кількість людей, яким немає куди податися, збільшується з кожним днем. Це також стосується і переселенців.



Вінницька обласна дитяча клінічна лікарня покращила умови перебування пацієнтів та персоналу в укритті в рамках проєкту ПРООН

БЛОГ

ЗА ІНФОРМАЦІЮ
ГО АГЕНЦІЯ
РЕГІОНАЛЬНОГО
РОЗВИТКУ «СОЛІДАРНІСТЬ»

В рамках партнерського проєкту «Покращення якості медичних послуг для дітей, в т.ч. постраждалих від воєнних дій, та забезпечення безперервного лікувального процесу, викликаного сигналами тривоги та перебуванням в укриттях», що впроваджується ГО Агенція регіонального розвитку «СОЛІДАРНІСТЬ» спільно із КНП «Вінницька обласна дитяча клінічна лікарня Вінницької обласної Ради» в рамках проєкту ПРООН «ЄС за діалог: Сприяння трансформації конфліктів на Південному Кавказі та в республіці Молдова» за фінансової підтримки Європейського союзу (ЄС), лікарня отримала обладнання на суму понад \$11 тис.

Проєкт реалізовано з метою забезпечення комфортного перебування та безперервного лікувального процесу пацієнтів в умовах укриття, шляхом облаштування лікарняних місць. А необхідність реалізації такого проєкту викликана, насамперед, тим, що воєнний стан та постійні атаки ворога, в тому числі і на об'єкти критичної інфраструктури цивільного захисту, зобов'язують заклади медицини

забезпечити безпечне перебування хворих та безперервний лікувальний процес, що передбачає облаштування в укриттях маніпуляційних, перев'язувальних кабінетів, реанімаційних залів та палат для перебування хворих з різними діагнозами. В зв'язку з цим, у закладі гостро виникла проблема з забезпеченням лікарняними ліжками для відповідного облаштування укриття в підвалі лікарні та забезпечення там комфортного перебування пацієнтів.

Так, в рамках проєкту, лікарня отримала 20 лікарняних ліжок, 20 матраців у знімному чохлі, 1 каталку зі зйомними ношами. Окрім того, за рахунок економії коштів бюджету проєкту вдалося закупити 3 бойлери для кімнат гігієни в укритті лікарні та 2 електрорадіатори для обігріву двох палат.

За словами, медичної директорки КНП «Вінницька обласна дитяча клінічна лікарня Вінницької обласної Ради» Оксани Моравської, протягом лютого — жовтня 2022 р. у закладі стаціонарно проліковано 10153 пацієнти, з них 835 з числа внутрішньо переміщених осіб (Донецька, Луганська, Київська, Харківська, Херсонська, Одеська, Миколаївська області та інші).

Станом на 21.10.22 р. в лікарні перебуває 259 хворих.

«Лікарня розрахована на 330 місць. Зараз лікарня потребує подвійної кількості ліжок з метою забезпечення можливості перебування хворих у безпечних приміщеннях (УКРИТТІ) на момент повітряних тривог. Крім того заклад забезпечує ліжко-місця і для батьків, що здійснюють догляд за хворими на період стаціонарного лікування. Цим ми відрізняємось від лікарень для дорослих», — каже пані Оксана.

Медична директорка також запевнила, що реалізація проєкту значно покращить умови перебування хворих на лікуванні та забезпечить безперервний лікувальний процес в умовах укриття під час повітряних тривог для близько 1460 хворих на рік. Окрім того, проєкт покращив умови праці і для персоналу лікарні:

«Облаштування більшої кількості лікарняних місць для безперервного перебування в укритті збільшить кількість ліжко-місць для дітей. Забезпечення каталкою для транспортування хворих при обмеженій мобільності пацієнтів дозволить частково скоротити навантаження для персоналу.

Придбання бойлерів та електрорадіаторів забезпечить можли-



вість роботи в «УКРИТТІ» в умовах комфортного температурного режиму повітря та води. Зараз молодший медичний персонал працює з подвійним навантаженням, враховуючи подвійну кількість ліжко-місць (укриття та стаціонарні відділення існуючих корпусів) — збільшився оберт постільної білизни, площа приміщень для прибирання».

В умовах підвальних приміщень «УКРИТТЯ» є все необхідне для надання всього спектру медичних послуг за клінічними протоколами.

Директор Вінницької обласної дитячої клінічної лікарні Василь Паненко підкреслив всю важливість отримання такої допомоги для медичного закладу і для пацієнтів:

«В нас були частково обладнані укриття, але ми розраховували, що вони використовуватимуться для тимчасового перебування. Але сталося так, що через масовані атаки та часті повітряні тривоги, потрібно було зробити все навпаки — 70% часу перебування в укритті і тільки 30% — в будівлях. Вся матеріальна база лікарні по наданню медичної допомоги, в тому числі для перебування дітей, збільшується в 2 рази, зокрема ліжка та медичне обладнання. Це пов'язано з тим, що відділення лікарні фактично продубльовані в укритті. Ми маємо забезпечити комфортне перебування пацієнтів та батьків в умовах укриття Тому допомога, в рамках проєкту, дуже актуальна і потрібна».

513663

РЕКЛАМА

Пізнай світ IT разом із Школою Хакерів

HACKERS' SCHOOL

Для дітей від **9** до **16** років

Набір вже розпочався!

Телефонуй: 067-431-19-21

Реєстрація на сайті: hack.intita.com



505712

Щотижневик «РІА»
Свідчення про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації серія ХМ №1069-427 ПР від 30.06.2020 р., видане Міністерством юстиції України
Зареєстрований та видається з березня 1993 року.
Засновник: ТОВ «РІА Холдинг».
Видавець з 2006 року — ТОВ «Видавництво «РІА»; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а

Поштова адреса редакції:
21016, Вінниця-16, а/с 5808.
Ця газета надрукована на папері, що наданий нам в якості гуманітарної допомоги та за підтримки компаній: АНРБУ, WAN-IFRA, Agora, Norske Skog, БО «УСЛ» та Kinstellar.
Замовл. № 2201336 Наклад 17 900

Наші координати:
Вінниця, Хмельницьке шосе, 2а (гот. профспілок, напроти «Книжки»), 6 поверх, е-mail: reklama@ria.ua
Головний редактор:
Вадим ПАВЛОВ
Випусковий редактор:
Наталія ПІСКУНІЧЕВА

Газета є членом Всесвітньої Асоціації Новинних Медіа WAN-IFRA

Тел. (0432) 555-111 (багатокаліній)

Редакція не завжди поділяє думку авторів публікацій та не несе відповідальності за зміст реклами та оголошень.
Літеросполучення «РІА» (в тому числі в сполученні з будь-якими словами та зображеннями), а також графічне зображення вказаного, заборонені до копіювання авторськими правами.
Інформація для публікації надається інформаційним агентством ТОВ «Видавництво «РІА»; код ЄДРПОУ 34095069; адреса: 21032, м.Вінниця вул. Ширшова, 3а; свідоцтво про державну реєстрацію інформаційного агентства як суб'єкта інформаційної діяльності серії КВ №194-57Р від 12.08.2009 р.

Передплатний індекс: 40030.
ВИМАГАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ В БУДЬ-ЯКОМУ ВІДДІЛЕННІ ЗВ'ЯЗКУ УКРАЇНИ
20MINUT.UA
Віддруковано в друкарні ТОВ «Прес Корпорейшн Лідер» м.Вінниця, вул. Чехова 12-а тел. (0432)65-63-97, 55-63-98

РЕКОРДСМЕН СВІТУ ПІДТВЕРДИВ СВІЙ КЛАС

Жим лежачи ■ Іван Чупринко виграв Всеукраїнський турнір у Львові. Це було перше змагання із цього виду пауерліфтингу під час війни. Показали гарні результати й інші вінничани

ЄВГЕНІЙ МИХАЙЛІВ, RIA, (098)8591459

У Львові фінішував Всеукраїнський турнір із жиму лежачи «West Bench Press Cup». Змагалися представники дюжини регіонів. Це майже вся Західна Україна, Донецька, Харківська, Житомирська, Полтавська, Вінницька, Київська області і столиця. Серед 120 спортсменів були чемпіони світу і Європи. І це при тому, що жодних грошових призів не передбачалося, а призерів нагороджували лише спортивним харчуванням, дипломами і медалями.

ПЕРШИЙ ТУРНІР ПІД ЧАС ВІЙНИ

Серед вінницьких учасників найбільш титулованим був заслужений майстер спорту Іван Чупринко, багаторазовий чемпіон світу і Європи, рекордсмен планети. «Граючий тренер» вінницької спортшколи «Колос» виступав у ваговій категорії до 83 кг.

— Відкритий Кубок Львова виявився першим всеукраїнським турніром із жиму лежачи під час війни. Тому він викликав великий інтерес і зібрав представників багатьох регіонів нашої країни, — розповів Іван Чупринко.

Іван став чемпіоном у абсолютній першості. Він підняв штангу вагою 207,5 кг, що виявилось достатнім для загальної перемоги. Вінничанин випередив 11 конкурентів.

За словами Івана Чупринка, особливо сильних конкурентів цього разу у його ваговій категорії

не було. Головним суперником рекордсмена світу виявився інший вінничанин, його вихованець Володимир Добридюк. Він у підсумку став віце-чемпіоном, піднявши штангу вагою 192 кілограми.

УЧНІ НАЗДОГАНЯЮТЬ ТРЕНЕРА

Другий учень Івана Чупринка став чемпіоном в іншій ваговій категорії. Богдан Пасік не мав собі рівних у ваговій категорії до 74 кг. Ще один вінничанин Віктор Слободяник здобув срібну

Чемпіон і рекордсмен світу розповів про мету у спорті, якої він ще не досяг. Прагне на світовому форумі зробити золотий дубль

нагороду у вазі до 93 кг.

— Цей турнір для мене був фактично лише для підтримки форми. Хоча під час війни в Україні не проводили змагань із жиму лежачи, я в цей час виступав на міжнародному рівні. Став чемпіоном світу із результатом 220 кг. Цього року також був абсолютним чемпіоном світу і Європи, — сказав Іван Чупринко.

Далі рекордсмен світу планує зробити певну перерву у виступах, бо змагань міжнародного рівня до кінця 2022 року не передбачається.

— Поки не збираюся припинити спортивну кар'єру. Поєд-



В Україні Івану Чупринку немає рівних у жимі лежачи. Йому — 36 років. Але, як відомо, для пауерліфтингу це далеко не межа

ною її із тренерською працею у спортшколі «Колос». Готую до змагань різного рівня молодих талановитих пауерліфтерів Вінниці, — розповів Іван Чупринко.

МЕТА У СПОРТІ

Нині чемпіон світу отримує стипендію у профільному міністерстві як член національної збірної України. Іван Чупринко побив 20 європейських і 14 світових рекордів. Йому — 36 років. Але, як відомо, для пауерліфтингу це далеко не межа.

— Якщо правильно тренуватися, можна успішно виступати на міжнародному рівні до 40 чи навіть до 50 років. Прикладом для мене в цьому плані слугують японські пауерліфтери, — сказав Іван Чупринко.

Чемпіон і рекордсмен світу

розповів про мету у спорті, якої він ще не досяг. Прагне на світовому форумі зробити золотий дубль!

— Хочу стати чемпіоном світу на одному змаганні одразу в класичному та екіпірувальному жимі. «Класика» з'явилася там із 2016 року. За цей час лише один спортсмен переміг на чемпіонаті світу одразу в двох видах програми. Це мій конкурент Таїкі Кадама (Японія). Я би хотів повторити його досягнення, — каже Іван Чупринко.

Іван Чупринко живе не лише спортом. Він має корисне хобі — виконує ремонти квартир. Допомогає друзям і знайомим. Має багато замовлень. Під час війни чимало працював як волонтер. Розвантажував гуманітарку з Європи.

КОРОТКО

Тепловізори від тренерів

■ Спорткомітет міської ради спільно з тренерами і представниками адміністрації міських ДЮСШ продовжують активно допомагати військовим. Зокрема, вони відправили на фронт вже другий тепловізор — на зібрані власними силами кошти. Допомогу передають тренерам спортшкіл, які воюють на передовій.

Загинув рекордсмен

■ У бою за Олешки (Херсонська область) загинув відомий легкоатлет-марафонець з Вінниці Анатолій Зерук. Спортсмен був рекордсменом України. На марафоні у Гамбурзі він подолав дистанцію за дві години і 11 хвилин.

Перегони водних туристів

■ На Вінниччині розіграли Кубок України з водного туризму. У перегонах на чотиримісних катамаранах призові місця посіли Київ, Вінницька і Київська області відповідно. У запливах на двомісних катамаранах перше та друге місце зайняли екіпажі Вінницької області, третє — хмельничани.

Баталії ветеранів шахів

■ У Вінниці відбувся відкритий чемпіонат міста з шахів серед ветеранів. Чемпіоном став кандидат у майстри спорту України Костянтин Мельников, а чемпіонкою — Ніна Штойко. Друге місце посіли багаторазовий чемпіон Вінниччини серед ветеранів Володимир Шпіркін, а серед жінок — Олена Стельмах. Бронзові нагороди — у кандидата у майстри спорту України Євгена Большунова і Ганни Слюсаревської.

«Нива» здолала аутсайдера ліги

ЄВГЕНІЙ МИХАЙЛІВ, RIA, (098)8591459

Головний аутсайдер другої ліги чемпіонату України з футболу «Металург-2» (Запоріжжя) прибув до Вінниці лише з одним очком в активі. «Нива», розділяючи п'яте місце зі «Зв'язелем» (Житомирська область), мала 11 очок і претендувала на трійку найкращих.

Перший тайм мав усі шанси завершитися без голів, але на фініші поединку нашої команди вдалося відзначитися. Один із численних кутових ударів подавав Олексій Швець, а пішов на м'яч один із найнижчих гравців — Віталій Кольцов. Гравець зі школою «Шахтаря», який раніше грав в українській Прем'єр-лізі, вдало зіграв позиційно й переправив головою м'яча в сітку — 1:0. Це другий м'яч у сезоні для 28-річного півзахисника.

Якщо на другий тайм у гостей і були якісь плани, то спроби забити ударами з різних дистанцій не при-

несли успіху. Натомість «Нива» завелася — і ось уже голкіпер гостей Анатолій Москович метався по всьому карному майданчику. Але нивівці Олексій Швець і Віталій Кольцов не використали деякі помилки.

Грізною зброєю для вінничан стали кутові — навіть коли перша подача виносилася, йшли додаткові. Саме так сталося в епізоді з другим голом. Після повторної подачі Олексія Швеця почергово намагалися пробити по воротах Артур Орнат, Віталій Кольцов і з третьої спроби Артур Загорюлько зумів розстріляти ворота — 2:0. Четвертий гол для граючого президента «Ниви» в цьому році!

«Нива» могла забивати ще, але рахунок все ж не змінився. Набравши 14 очок у восьми турах, вінницькі футболісти увірвалися до групи лідерів другої ліги. Наступну гру наша команда проведе проти ще одного аутсайдера ліги — столичного «Рубікона».



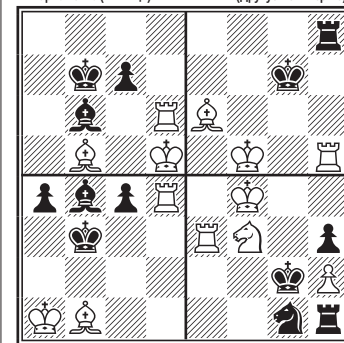
Рахунок відкрив Віталій Кольцов. Святкує забитий гол

Випуск № 31 (1227)

Двокодові двоцифрові задачі на кооперативний мат.

Задача № 2897-2900
М. Пархоменко (Вінниця)

(Друкується вперше)



№2 2.1.1.1

ПЕРЕВІРТЕ РОЗВ'ЯЗОК:
Газета RIA № 40 від 5 жовтня 2022 року

Задача № 2893
1. Та5 2. Кб6 Та7х;
1. Крс71 Тб5+ 2. Кра8 Тв8х.

Задача № 2894
1. Крf5 2. Чh7+ Т:h7х;
1. Чh71 Тf4 2. Сg6 Тh4х.

Задача № 2895
1. Сс3 2. С:b4 Сb2х;
1. С:b4! Cd2-e3! Cd2-f4! Cd2-g5! Cd2-f6;
2. Сс5! Cd6! Ce7! Cf8! C:c5! C:c6! Ce7! Cf8х.

Задача № 2896
1. Тb4 2. e2 Тh1х;
1. Крg11 Тf4 2. Крh1 Тf1х.

М. Пархоменко

«ВІДЧУЛИ НАДЗВИЧАЙНУ ПІДТРИМКУ У ЛИТВІ!»

Культурний фронт ■ Їм аплодували, стоячи! А литовський диригент не хотів і на мить випустити з рук особливий подарунок — прапор України з написом від волонтерів «Привіт із Вінниці!» Про незабутні, зворушливі моменти гастролей Вінницького театру ім. Садовського у Литві ексклюзивно для RIA розказали тенор Володимир Холкін та акторка Ольга Буга



ВАЛЕНТИНА КИРИЛЬЧУК,
 RIA, (096)3145155

«Музичні мости Литва–Україна» — особливий концерт на підтримку України, який нещодавно відгравив у литовському місті-побратимі Вінниці — Паневежис, закріпивши дружбу між Вінницьким театром ім. Садовського і Паневежиським музичним театром.

Як розповідають садовці, з початку повномасштабної війни рф в Україні постійно відчували підтримку литовських колег, тож із неабияким трепетом готували музичні сюрпризи для концерту, який також транслювався онлайн, аби якомога більше європейців могли перерахувати донати на підтримку України.

ПРЕДСТАВИЛИ НАШ СКАРБ

На гастролях у Литві Вінницю представляли акторки Ольга Буга й Вікторія Немченко та кращі солісти Вінницького театру ім. Садовського — володарка неповторного сопрано Світлана Басовська і знаменитий тенор Володимир Холкін, що входить у ТОП-10 тенорів України.

— Я гастролював у багатьох країнах, та у Литві виступав вперше.

Враження виключно найкращі: і від самої країни, і від професійної організації проекту, і, в першу чергу — від людей. Кожну нашу пісню публіка приймала неймовірно тепло — бурхливими оваціями, а після концерту було багато зворушливих обіймів і спілкування зі сльозами на очах як з литовцями, так і з українцями, які нині живуть там і щиро переживають за Батьківщину, — каже Володимир Холкін. — Ми дуже вдячні, що нам випала нагода представляти нашу державу і українську культуру у Литві і прекрасному Паневежиському музичному театрі.

Перед концертом садовці мали лише дві репетиції з литовським оркестром, та оскільки всі музиканти — професіонали найвищого гатунку, спрацювалися миттєво.

— Литовські вокалісти: сопрано Лайма Чеслаускайте, баритон Рамунас Урбегіс, хористи театру, оркестр «Garsas», диригент Мартінас Бражас — всі справжні професіонали, які розуміються на своїй справі, відчують один одного. Працювати з ними було суцільним задоволенням! Оркестр грав, як єдиний організм, і музика лунала, як один інструмент — ніби орган.

Разом зі Світланою Басовською Володимир Холкін вразив усіх дуєтною піснею з опери «Запо-

рожець за Дунаєм», а також у першому відділенні сольного виконав славетний український романс «Чорні брови» і знамениту «Ніч яка місячна».

— Це не тільки наші, а, я вважаю, — й світові хіти! — говорить Володимир Холкін. — Ці пісні знають у всьому світі і вони найкраще передають нашу ідентичність, красу українського мелосу і культури.

«ВРАЗИЛО, ЩО ВСЮДИ УКРАЇНСЬКІ ПРАПОРИ»

Акторка Ольга Буга, яка відкривала концерт, акапельно заспівавши надзвичайну пісню Квітки Цісик «Журавлі», зізнається, що емоції настільки переповнювали, що було важко стримати сльози.

— Коли зайшла у гримерку після виступу — емоції захлинули.

«За кордоном, де ніби маєш перепочинок від повітряних тривог, весь біль за нашу країну відчувається ще сильніше»

За кордоном, де ніби маєш перепочинок від повітряних тривог, бачиш спокійне життя, насправді весь біль за нашу країну відчувається ще сильніше, — каже Ольга Буга. — Коли ми гуляли містом, саме проходив мітинг на підтримку України, а під час поїздки до Каунаса були вражені, що всюди у вікнах українські прапори. Бачиш цю широкі підтримку, як майорять наші прапори, як співають наш гімн і українські пісні — і ще більше серце щемить...

Саме те, наскільки сильно литовці переймаються долею України і щиро підтримують український народ, для акторки стало найсильнішим враженням під час гастролей.



Актори Вінницького театру ім. Садовського з колегами з Паневежиського музичного театру. Спільно дали такий вражаючий концерт, що всі глядачі аплодували, стоячи!

— Вони всі дуже світлі і щирі! У всіх, з ким спілкувалися — біль в очах за Україну і водночас — величезна повага до наших захисників і незламності народу. Коли після концерту ми фотографувалися із мером Паневежиса Рітисом Рачкаускасом й подякували йому за такий прекрасний проект, він навзаєм сказав: «Ні, це ми вам вдячні! Тому що вся Україна сьогодні воює за нас». Ці щирі слова вразили до глибини душі, — значає Ольга Буга. — Литовці дійсно неабияк вболівають за перемогу України. А сучасна молодь, до речі, як ми переконалися, взагалі не знає російську мову. Спілкувалися з молодими музикантами ми виключно англійською.

ДОРОГИЙ ПОДАРУНОК

В подяку за підтримку у другому відділенні вінничани заспівали з литовськими артистами неофіційний гімн Литви, а фінішував концерт спільним виконанням «Гей, соколи!» і пісні «Україна» Тараса Петриненка.

— З початку повномасштабної

війни рф моєю другою родиною став гуманітарний хаб, який у Вінниці заснував благодійний фонд «Подільська громада» і міська рада: щодня приходимо з чоловіком розвантажувати, сортувати гуманітарну допомогу, адже у цей непростий час маємо всі допомогати і бути корисними нашим захисникам. «Подільська громада» має традицію — дарувати українські прапори волонтерам, людям, які їздять на передову до наших хлопців, і щирим друзям України. Тож перед поїздкою у Литву я попросила в Олени Данилової такий прапор для литовців. Підписали його «Привіт з Вінниці!» і презентували диригенту Мартінасу Бражасу й оркестру. Треба було бачити, наскільки Мартінес був щасливий від цього подарунка! Одрозу огорнувся у наш стяг, а коли публіка викликала на біс, підійшов до нашої Вікторії Немченко, яка була ведучою концерту, й попросив потримати прапор, одразу попередивши: «Але це тільки на кілька хвилин! Зіграємо і одразу його заберу!»

Нуарна атмосфера і кіно, після якого будуть виробляти бойові дрони «Оса»

ВАЛЕНТИНА КИРИЛЬЧУК, RIA,
 (096)3145155

У вінницьких кінотеатрах триває показ особливого пригодницького козацького трилера «Максим Оса: золото Песиголовця», який знімали 10 років — вперше за українським коміксом.

Приходьте насолоджуватися поєднанням жанрів, містикою, новим поглядом на козацький колорит і разом — підтримувати не лише українське кіно, а й сучасних Героїв! Всього прибуток від прокату творці спрямують на виробництво високопілотажних коптерів «Оса» для спецпідрозділів ЗСУ.

Прем'єра фільму відбулася у День українського козацтва і вже за перший тиждень показу зібрала чималу суму і схвальні відгуки глядачів. Стрічка щедро приправлена козацькими пригодами, детективними елементами й мотивами дарк фентезі. Пока-

зує козаків без клейма «шароварщини», з сучасною брутальністю і харизмою.

Події фільму відбуваються у 1636 році. Хоробрий козак Максим Оса дізнається, що загін із його побратимами загинув, а золото короля, яке вони везли — зникло. Він відправляється на пошуки вкраденого скарбу, розбиратиме відьмацькі пророцтва й шукатиме сліди злодія — зрештою усі докази приведуть Осу до перевертня, який за легендами живе у місцевих лісах...

Головного героя блискуче зіграв актор київського Театру на Подолі Василь Кухарський. Його Максим Оса далекий від образу тих січовиків, яких звикли бачити у підручниках з історії.

— Я не хотів довговусого козака з довгим оселедцем. Я ненавиджу цей образ, він мене люто злить. Я не хотів ні шароварів, ні кольорових жупанів... Історично я біль-

ше опирався на Велике князівство Литовське, пізніше українське середньовіччя, — розповідає режисер Мирослав Латик. — У нас Максим Оса — герой не комедійний. Він брутальний, фактично погана людина, яка за образу може запекти людину живцем у вогні. Василь Кухарський уже по своїй природі брутальний. У нього фактурне обличчя, зморшки, важкий погляд. І він точно не смішливий, не комедійний. Загалом фільм нуарний, монохромний, така собі містифікація з детективом і екшном.

Аби відтворити епоху XVII століття, творці використовували автентичний реквізит та локації, які передають необхідний настрій доби. Знімали фільм у найцікавіших місцях України. Так, Руска брама в Кам'янці-Подільському відіграла роль замку князя, закинутий костел у Рівненській області додав одному з епізодів надзвичайної загадковості, а ліс



У фільмі «Максим Оса» все зіграно без каскадерів і бутафорних декорацій. Під час зйомок однієї з актрис вішали на шию справжню петлю, а головного героя — ховали живцем

Київської області відтворив атмосферу туманних боліт.

— «Максим Оса та золото Песиголовця» — це пригодницький детектив, трилер, екшн із сучасним, але автентично українським поглядом режисера на історію. Ми віримо, що глядач гідно оцінить це

унікальне кіно, — говорять творці картини. — Впевнені, Максим Оса як усоблення справжнього українського воїна, стане прикладом для кожного з нас.

Переглянути фільм до 2 листопада у Вінниці можна у кінотеатрах «Smartcinema» і «Сінема Сіті».

АНЕКДОТИ

Військовий застає дружину з коханцем, витягає пістолет:
— Пішли!
Вийшовши на вулицю, чоловік пропонує коханцю:
— Давай я вистрелю два рази в повітря і падаємо. До кого дружина першого підбіжить, той з нею і залишиться.
Дружина чує два постріли, дивиться у вікно і кричить:
— Петре, злязь з печі, обидва застрелилися!

— Про що ти мрієш?
— Я мрію про те, як в один чудовий момент зустріну фею, яка мені подарує сто тисяч доларів!
— А чому не мільйон?
— Ти що! Мільйон — це нереально...

— Усі неприємності колись закінчуються, поверте мені.
— А ви оптиміст.
— Ні, я сторож на цвинтарі.

Баба з дідом вирішили згадати молодість. Договорилися про побачення. Дід витратився, квіти купив, прийшов у призначене місце. Чекає. Дві години минуло, бабки немає. Три години. Чотири... Повертається розлючений додому, а баба сидить, чаї ганяє.
— Що ж ти, стара, не прийшла?!
— А мене мама не пустила...

Топ три загрози для України:
3. Ядерна зброя.
2. Вибух на ЗАЕС.
1. Арестович — президент.

Застряг росіянин у ліфті, натискає на дзвінок, йому голос:
— Якщо ви розмовляєте українською — натисніть один!
Якщо ви розмовляєте російською — натисніть два!
Ну той з упевненістю натискає два, йому голос:
— Шо, москаліку, застряг?!

Судячи по ціні яєць — кури летять з Австралії, щоб в Україні знехтяться!

Податківець зловив золоту рибку. Крутить її, не знає, що з нею робити.
— Ну загадай бажання.
— А що це таке?
— Ну як тобі пояснити, вчора ось зловив мене один чоловік і попросив 1000000 доларів, ну я і зробила. А ти що хочеш?
— Його адресу!

Краще одна важка зима в Україні, ніж все життя з росією.

Що українці спокійно можуть пережити: війну, пандемію, ядерні погрози. Що українці не можуть спокійно пережити: подорожчання яєць.

І сказав Бог українцям:
— Я дам вам Кличка!
— А навіщо він нам?
— Він поб'є всіх москалів!
— А можна два!

Терміново шукаю жінку, в оселі якої є вода, світло і обігрів... Обіцяю — весною з'їду...

Вони хочуть залишити українців без світла. Ідіоти! Через 9 місяців народиться один мільйон бандерівців.

Вони там в курсі, що окрім електрики і газу у нас є ще тонни покладів російської літератури в бібліотеках, якими ми і будемо опалюватися цієї зими? Може на кілька зим вистачить.

Росіяни б'ють по критичній інфраструктурі, щоб зникли електрика й зв'язок — і щоб українці не змогли генерувати меми про кримський міст.

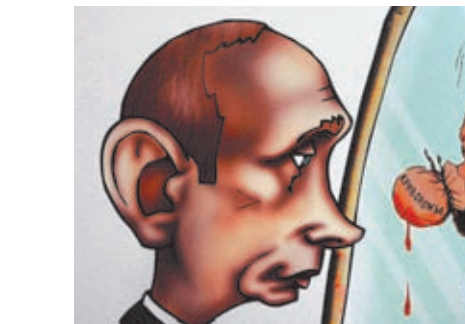
В Чехії вирішили утворити Міністерство морського флоту. У москві страшенно здивувалися.
— Навіщо воно вам? У вас же немає моря!
— Ну й що? — здивувалися чехи — у вас же є Міністерство культури.

Треба було Щекавицю планувати не на ядерний удар, а на відключення світла. Хоч було б чим зайнятися.

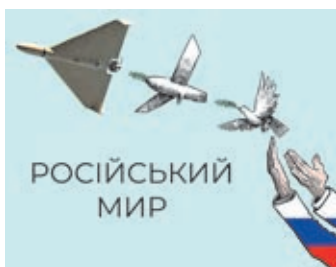
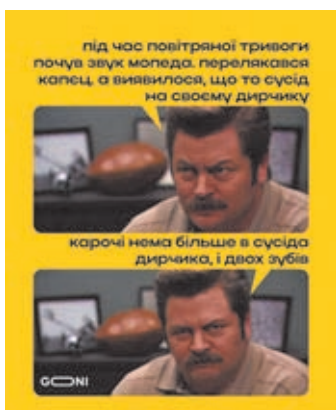
В Криму розпочався опалювальний сезон! Кочегарять так, що аж чортам душно!

Світ: діти, час валити.
США: коли? раша: куди? Європа: навіщо? Азія: чому? Україна: кого?!

Кажуть, якщо вискочив прищик, то в тебе хтось закохався. Судячи з мого обличчя, десь є секта, що поклоняється мені.



Скоро ми переводитимемо годинники на зимовий час, а хотілось би на мирний



Звичайно це зовсім, зовсім різні речі. Дуже-дуже, навіть дуже відрізняються! Ті, з минулого, стоять у повний зріст



ГОРОСКОП

ОВЕН
Відповідний період для набуття нових знань та підвищення професійного рівня. Ваша інтуїція підказуватиме правильні рішення, навіть у ситуаціях більш ніж незвичних ви безпомилково вгадаєте правильну лінію поведінки.

ТЕЛЕЦЬ
Одне з найважливіших завдань цього тижня — це налагодження особистих стосунків. У вас вистачить запалу та енергії підтримувати та координувати дії партнерів. Намагайтеся не планувати нічого серйозного на кінець тижня.

БЛИЗНЮКИ
Гарний час для завершення старих справ та нових цікавих починань. Успіх являється на вашому боці. Кохана людина скаже вам «так», виявить любов і турботу і передбачить бажання.

РАК
Найближчими днями ви здатні виявити приголомшливу проникливість і глибокодумність. Однак, не на порожньому місці — вам доведеться працювати, не покладаючи рук. Не виключено, що виявлять високу довіру, що посилить вашу зайнятість.

ЛЕВ
Вміння слухати та чути — ось ваш шлях до успіху. А от говорити зараз краще менше, так ви зможете повернути ситуацію на свою користь. Цього тижня ви успішно зможете змінити вид діяльності, що позитивно позначиться на вашій кар'єрі.

ДІВА
Бажано присвятити цей тиждень вирішенню нових завдань. Дайте спокій старим проблемам і сконцентруйтеся на свіжих ідеях. Зібраність і терпіння, і ви зможете досягти значних успіхів.

ТЕРЕЗИ
Прекрасний тиждень для творчості та кар'єри. Ваша працездатність здивує всіх — і вас насамперед. Чекайте на премію або збільшення зарплати. Ви сповнені сил та цікавих ідей. У особистому житті назрівають зміни. Не вплюгуйте сторонніх.

СКОРПІОН
Цього тижня буде надто інформації, з якої потрібно буде виділити головне і відсунути на другий план другорядне. Ваша кар'єра йде в гору, вам запропонують вигідний проєкт чи нову високооплачувану посаду.

СТРІЛЕЦЬ
Ви відкриваєте нові перспективи на роботі. Будьте готові до рішучих дій та додаткового навантаження. Реалізація давніх ідей здатна принести моральне та матеріальне задоволення.

КОЗЕРІГ
Навіть якщо ви дуже зайняті, не варто нехтувати спілкуванням із новими людьми. Знайомства, набуті цього тижня, послужать вам непогану службу згодом, коли ви вже забудете, за яких обставин вони відбулися.

ВОДОЛІЙ
Є сенс проявити себе і натякнути начальству, що готові взяти на себе нові обов'язки. Ваш спокій та миролюбність згладять гострі моменти, що виникають у колективі.

РИБИ
На початку тижня займайтеся лише тими справами, які вже розпочаті та вимагають продовження. Цей час принесе атмосферу легкості та невимушеності — радійте життю та постарайтеся підтримати гармонію у власному домі.

ПОГОДА У ВІННИЦІ

	GISMETEO	SINOPTIK	METEO.UA
СЕРЕДА 26.10	+15 +11	+14 +10	+14 +8
ЧЕТВЕР 27.10	+14 +9	+14 +9	+13 +7
П'ЯТНИЦЯ 28.10	+15 +7	+15 +9	+14 +6
СУБОТА 29.10	+16 +8	+13 +8	+16 +8
НЕДІЛЯ 30.10	+18 +9	+15 +10	+17 +6
ПОНЕДІЛОК 31.10	+17 +11	+13 +8	+14 +4
ВІВТОРОК 1.11	+15 +9	+11 +7	+13 +4